

24th March 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

territories now in the Madras State will go over to the Andhra State and certain others in the Andhra State will come to Madras State, and said pending the transfer, the rule requiring the payment of compensation by a particular date need not be enforced. For that they amended the rule and added a proviso saying that the rule need not be strictly enforced namely "that the amount should be paid within a particular time." Because the Andhra Government amended the Rule we also in our turn amended the rule and said the deposit amount need not be deposited. Now the Andhra Government have changed the rule. In turn we also now want to omit the proviso so that deposits could be made and the amount disbursed. The change over of territories will take place from 1st April. This is a simple motion and it may be accepted.

MR. SPEAKER: The question is:

'That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at pages 397-398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), as subsequently amended, be approved.

DRAFT AMENDMENT.

'In rule 3 of the said rules, the third proviso shall be omitted. The amendment hereby made shall be deemed to have come into force on the 27th June 1959'.

The motion was put and carried.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

DEMAND XXIV—HARIJAN UPLIFT.

MR. SPEAKER: Now we shall take up Demand XXIV—Harijan Uplift.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,95,30,900 under Demand XXIV—Harijan Uplift.

MR. SPEAKER: I understand that the cut motion standing in the name of the hon. Member, Sri A. Govindasamy will be moved. He may move the cut motion.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 2,95,30,900 under Demand XXIV—Harijan Uplift—be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER: Now the Demand and the cut motion are before the House for discussion.

[Mr. Speaker]

[24th March 1960]

This Demand will be discussed both to-day and tomorrow and the Hon. Minister will reply tomorrow. Now the Hon. Minister will make his speech and after that I will call upon hon. Members to speak and to-day I do not propose to fix a time-limit and hon. Members who would like to take advantage of this opportunity could do so.

* **THE HON. SRI P. KAKKAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த வருடம், இந்த மானியத்திற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கப்பட்ட மாதிரி, இந்த வருடமும் கொடுத்து, முக்கியமான இந்த மானியத்திற்கு, விவாதிக்க, அதிக நேரம் ஒதுக்கி மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை சொல்லவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்ததற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த அரசாங்கமானது, இந்த வருடமும் இந்த வரவு—செலவுத் திட்டத்தில் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி பின் தங்கிய, ஹரிஜன, ஆதிவாசி மக்களுக்குப் பணிபுரிய முன் வந்திருக்கிறது. கடந்த வருட வரவு செலவுத் திட்டத்தை விட இப்பொழுது அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கடந்த வருடம் ஒதுக்கிய தொகை ரூபாய் 233 லட்சம்; இந்த வருடம் ரூபாய் 295 லட்சத்திற்கு மேலே, மொத்தத்தில் 62 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கி இருக்கிறது; அதிலும், நிதி அமைச்சரவர்கள், மனமுவந்து தாராளமாக நிதி ஒதுக்கி, நல்ல முறையிலே பணிச் செலவை செய்ய ஏற்பாடு செய்திருப்பதை இந்த மன்றம் பாராட்டும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த டிமாண்டை சபைமுன் வைப்பதில், இந்த வருடம் அதிகப்படியாக மகிழ்ச்சியடைய பணம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பது மட்டுமல்ல, சில மாதங்களுக்கு முன்பு, மத்திய சர்க்காரிலே, அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தைத் திருத்தி, அதிகப்படியாக 10 வருடங்களுக்கு சலுகைகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வன்றமும், அந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வைத்து, இன்னும் 10 வருட காலத்திற்கு ஹரிஜன மக்களுக்கு இந்த சட்ட சபையிலேயும், பாராளுமன்றத்திலேயும், பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்திருப்பதற்கு, அதைப் பார்த்து ஆனந்தத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கடந்த ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதியிலிருந்து இன்னும் பத்து வருடங்களுக்கு அந்த சலுகைகளைக் கொடுத்திருப்பது, ஏழை மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்று மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த வருடத்திலே அதிகப்படியாக நிதி ஒதுக்குகிறோம் என்றால், வருங்காலத்தில் எத்தனை தொகை செலவு ஏற்படும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்திப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும், மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் ஹரிஜன மக்களுடைய குறைகளைச் சொல்லுவதற்கு சட்ட சபையிலும், பாராளுமன்றத்திலும், அவர்களுக்குப் பிரத்தியேகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருப்பதோடல்லாமல், பொருளாதார, கல்வி, சமூகத் துறைகளிலேயும், அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தோடு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்திருப்பதை அங்கத்தினர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த டிமாண்டிலே முக்கியமாக, விசேஷமாக அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியது, பின் தங்கிய, ஹரிஜன மாணவர்களிலே எம். ஏ. படித்தவர்கள் மிகச் சொற்பம். ஆகவே, இந்த வகுப்புகளில் அவர்கள் அதிகப்படியாகப் படிக்க வேண்டும். எம். ஏ. உயர்தர வகுப்பில் அவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்து வந்தோம். எட்டு மாணவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் அந்த எட்டு என்பதை, 40 என்று மேலும் உயர்த்தியிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மேல் படிப்புக்குப் போக வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக, அதேபோல ஹரிஜன மாணவர்கள் விஷயத்திலும் 3 என்பதை 20 ஆக செய்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். இவை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று.

24th March 1960]

[Sri P. Kakkan]

ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கியவர்களுக்கும் ஹாஸ்டல்களை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துகிறது. ஆகவே அந்த இனத்தில் செலவு அதிகம் ஆகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் மாணவ மாணவிகளுக்கும் மானியத் தொகை ரூபாய் 15 ஆனால் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால், அதிகமாகத்தான் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். அதனாலேயே ஏழை ஹரிஜன மக்கள் உயர்ந்த நிலைக்கு வர ஏதுவாக இருக்கிறது.

ஹரிஜன நல ஹாஸ்டல்களுக்கு அளிப்பதுபோல் மானியம் பின்தங்கிய மாணவர்கள் ஹாஸ்டல்களுக்கும் இருக்கின்றன. இப்பொழுது தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சில அன்பர்ப்பனம், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் நடத்துகிறார்கள். அப்படி நடக்கும் ஹாஸ்டல்களை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அவர்கள் சொல்கிறார்கள் “நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டால், ஹரிஜன மாணவர்கள் 75 சதவிகிதமும், பின்தங்கிய மாணவர்கள் 15 சதவிகிதமும், முன்னேற்றம் அடைந்த சமூக மாணவர்கள் 10 சதவிகிதமும் எடுக்கிறீர்கள், ஆகவே எங்கள் மாணவர்களை அதிகமாக எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்த பிறகு, இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட ஹாஸ்டல்களிலே, அவை அரசாங்கத்தாரால் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, ஹரிஜன மாணவர்கள் 45 சதவிகிதம், பின்தங்கியவர்கள் 45 சதவிகிதம், கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்த சமூகத்தாருக்கு மாணவர்கள் 10 சதவிகிதம் என்ற ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அப்படி பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று வரும்போது அதிகச் செலவு ஆகிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும், பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் மட்டும் உதவி செய்தால் பத்தாது. கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்த சமூகத்தை சேர்ந்த மாணவர்களிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒத்ததாசை, உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆகவே அவர்களிலேயும் 10 சதவிகிதம் மாணவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று வரும்போது, செலவு அதிகரிக்கிறது. முன்பு ஆகும் செலவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருந்தது. ஆனால், முன்னேற்றம் அடைந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். ஆதலால், அவர்களால் அந்தத் தொகையையும் சட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, மற்ற ஏழை மாணவர்களுக்கு என்ன சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும், இவர்களும் ஏழைகளாக இருப்பதால், இவர்களுக்கும் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, அந்த உதவியை அவர்களுக்கும் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. என்பதை உங்கள் மத்தியில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பின் தங்கிய சமூகத்தில் சலவைத் தொழிலாளர்களும், கூடிவரத் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் ரொம்பவும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாவித சலுகைகளும் செய்து கொடுப்பது போன்று இவர்களுக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் பல மாநாடுகள் கூட்டி தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கும் ஏதாவது சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பரிசீலனையாக ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு அங்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பார்த்து அதன் பின் அது சரியாக நடைபெறும் என்று கருதினால் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் அதை விஸ்தரிக்கலாம் என்ற உத்தேசத்துடன் குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அவர்களுக்கு கருவிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதால் அப்படி அந்த குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில் கொடுத்து உதவுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில் கருவிகளைக் கொடுத்து உதவி செய்வதன் மூலம் அந்தந்த தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டு சலவை, கூடிவர தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய தொழிலில் முன்னேற்றமடைவதாகக் கண்டால்

[Sri P. Kakkan]

[24th March 1960]

அதையே மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய தொழில் பயிற்சியை பண்ணையை செய்துகொள்வதற்கு இது வசதியாக இருக்கும் என்று கருதி, இதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளலாம் என்று பரிசீலனை செய்து அந்த முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகள் கட்டுவது சம்பந்தமாக பத்து வீடுகள் கட்டினால் அதில் ஒரு வீடு ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால்தான் ஜாதி ஹிந்துக்களும் ஹரிஜனங்களுடன் ஒன்றாக வாழ்ந்து ஓரளவு தீண்டாமையை ஒழிக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. ரொம்பவும் பின்தங்கிய ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்யவேண்டும் என்று முடிவுசெய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாருக்கும் தெரியும். அதன் பிறகு இருபது அல்லது முப்பது வீடுகள் என்று கட்டப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் 100 அல்லது 75 அல்லது 50 வீடுகள் என்று கட்டப் பட்டிருக்கிறது. இவர்களுடன் எந்த ஜாதி ஹிந்துவாவது வீடு கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கருதியால் அவருக்கும் சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களில் இப்பொழுது அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டியிருப்பதால் மற்ற வகைகளிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைகள் காட்ட வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு வீடுகள் கட்டினாலும் அவர்களுக்கு மனம் திருப்தி அடையவில்லை. மற்றும் அநேகம் சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவைகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் கேட்கக் கூடிய பொதுவான சலுகைகளையும் கொடுப்பதாக முடிவுசெய்திருக்கிறது. பொதுவாக ஹரிஜனங்கள் வாழ்கிற காலனிகளில் அவர்கள் பொதுவாக என்னென்ன காரியங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அவற்றை ஓரளவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு பதிலாக இடம் வாங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இடம் வாங்கிக் கொடுத்து அவர்கள் இஷ்டம் போல் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு உதவியாக மரம், ஓடுகள் போன்ற சாமான்கள் வாங்கிக்கொள்ள ரூ. 100-ம் மற்ற வசதிகளை செய்துகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு 25 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இஷ்டம்போல் தங்களுக்கு சௌகரியப்பட்டபடி வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து இரு ஜில்லாக்களில் பரிசீலனையாகப் பாரக்க முடிவு செய்துள்ளது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக்காட்டி வருவதால் கனம் அங்கத்தினர்கள் திருப்தி அடைவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இதன் பிறகு கனம் அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணத்தையும் தெரிவிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கு பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகளை வாங்கிக்கொடுக்க அதிக அக்கரை காட்டி வருகிறார்கள். இதற்கு முன் புஞ்சை நிலங்களிலும், சர்க்கார் தரிசு நிலங்களிலும் அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டுவந்தன. அது போதாது என்று கருதி அதிகப் படியாக பணம் கொடுத்து நஞ்சை நிலங்களிலும் இடங்களை வாங்கி அவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகளுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எப்படியாவது இந்த மனைக்கட்டுப் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கியாவது நஞ்சை நிலங்களில்கூட இடம் வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் சில காலனிகளில் அவர்களுக்கு பாதைகள் அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதோடு ஓவர் ஹெட் டாங்குகளும் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தெருக்களும், பாதைகளும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுபோன்ற பல நல்ல நன்மை தரக்கூடிய

• 24th March 1960]

[Sri P. Kakkan]

காரியங்களையும் செய்துகொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் அரசாங்கம். உதவிபெற்று படிக்கும் மாணவர்களுக்கு சென்னையில் ஒரு கட்டிடம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இப்பொழுது மாணவர்கள் தங்கி படித்து வருகிறார்கள். காலேஜில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு தங்க வசதி செய்துகொடுத்திருப்பதோடு அரசாங்கம் திட்டமிட்படி அவர்களுக்கு என்று தனியாக கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையில் எம். சி. ராஜா விடுதி கட்டிடத்தை இதுவரையிலும் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு அதிகமாக செலவு ஆகிறது என்று கருதி தனியாக கட்டிடம் கட்ட திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். கட்டிடம் கட்டுவதென்றால் அது உண்டிதாக கட்டிமுடிக்க முடியாது. அவற்றையெல்லாம் திட்டமிட்டு இஞ்சினியர்கள் போய்ப் பார்த்து அதற்கு வேண்டிய முன் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அடுத்து வரும் எப்ரலில் இங்கு வரும்போது அந்த கட்டிடத்தின் துவக்கம் ஆரம்பித்திருப்பதை பார்க்கலாம். காலேஜ் மாணவர்களுக்கு என்று கட்டப்படும் கட்டிடத்திற்கு “ஹரிஜன ஹாஸ்டல்” என்ற பெயரை வைக்கக்கூடாது என்று முடிவு செய்து அதற்கு “கவர்ன்மெண்ட் ஹாஸ்டல்” என்று பெயர் வைப்பதாக முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹைஸ்கூல் ஹாஸ்டல்களுக்கு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் என்ற பெயர் இருந்தால் பாதகம் இல்லை என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் தீண்டாமை யை பூரணமாக அதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன மாணவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் வந்தாலும் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதத்திலும் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் பல கருத்துக்கள் நான் சமர்ப்பித்துள்ள அறிக்கையாக ஹரிஜன நலத்துறை வெளியீட்டின் மூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில புள்ளி விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் காரணமாக சில அச்சுப் பிழைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர்கள் அவைகளை திருத்திக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளாவன:—

பக்கம் எண்.	வரி எண்.	பிரசுரிக்கப் பட்டிருப்பது.	திருத்திக்கொள்ள வேண்டியது.
4	3	1961-61 ..	1960-61.
4	39	ஒரு சம் ..	ஒரு லட்சம்.
4	41	1960-62 ..	1960-61.
5	8	தண்டிக்குடி ..	தாண்டிக்குடி.
8	29	பிரதம இன்ஸ்பெக்டர் ..	பிரதம இஞ்சினியர்.
8	35	958-59-ல் ..	1958-59-ல்.
9	1	39	31.
11	2	தொழிற்சாலைகளில் ஆறு.	தொழிற்சாலைகள் ஓவ் வொன்றிலும் ஆறு
14	22	செக்கநூரணியில் ..	செக்கனூரணியில்.
16	5	500	590.
17	13	கெஜட் பதிவுபெற்ற என்பது நீக்கப்பட வேண்டும்.	
18	17	5,28,300	5,28,000.

முதலில் நாளைக்கு இந்த டிமாண்டை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தது. இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வதால் மேற்கண்ட திருத்தங்களை திருத்திக் கொள்ள நேரம் இல்லாமல் போய்விட்டபடியால் மேற்கண்ட பிழைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சிந்தனை செய்து தங்களுடைய கருத்துக்களையும் ஆலோசனையையும் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[24th March 1960]

10-30
a.m.

* SRI M. ANANDAN : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஹரிஜன இலாக்கா அமைச்சர் கொண்னுவந்திருக்கும் மான்ய கோரிக்கைகளை என் கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் இரண்டு கோடி 33 லட்சம் ரூபாய் இவ்வாண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். 1960-61-ல் இரண்டு கோடி 95 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 62 லட்சம் அதிகம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக பார்ப்போமானால் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கிடையாது, குடிமனை கிடையாது, குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது, ரோடுகள் வசதி கிடையாது, சடுகாட்டுக்குப் போக பாதையும் கிடையாது. இந்த சட்டமன்றத்தில் இதைப்பற்றி பலதடவை சொல்லியும்கூட அரசாங்கம் இதை கவனிக்கவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இவைகளை கனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சொல்லப் போனால் எங்கள் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கள்ளக்குறிச்சிக் தொகுதியில் 400 ஹரிஜன கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. பட்டா நிலங்களின் பக்கம் இருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கள் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்கள் 150 கிராமங்களில் வீடுகள் கட்ட பட்டா நிலங்களை சர்க்காரால் சர்வே செய்யப்பட்டன. இன்னும் பட்டாதார்களுக்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை. பட்டாதார் நிலங்களுக்கு சர்க்காரே பணம் கொடுத்து பட்டா நிலங்களை வாங்கி ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து குடியிருப்பு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒட்டுவில்லை வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் வடக்காலந்தார், மோசூர், துருகம், அம்மகளத் தூர் முதலிய இடங்களில் ஒட்டுவில்லை வீடுகள் கட்டித்தந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் சுற்றுப்பிரயாணம் வரும் போது பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகள் கட்டின ஒரு மாதத்திற்குள் மழை வந்து வீடுகள் இடிந்துவிழுந்துவிட்டன. சர்க்கார் இவைகளைக் கட்டுவதற்கு 550 ரூபாய் மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் 200 ரூபாய் பொசிப் போடுகிறார்கள். ஆகமொத்தம் 750 ரூபாய் அளவிலே இந்த வீடுகளை கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. கண்ட்ராக்டர்கள் இவைகளைக் கட்டும்போது வைரம் பாயாத வெள்ளை பனமரத்தையும், மூங்கிலையும் போட்டு கட்டுவதால், கட்டின மூன்றுவது நாளை விழுந்துவிடுகிறது. அவர்கள் நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சர்க்கார் மானிய லோன் பணத்தை 1,500 ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் நல்ல வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு நன்றாக வாழ்வதற்கு உடனடியாக 1,500 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Sri A. Govindasamy in the Chair)

10-30
a.m.

சர்க்கார் வேலை செய்யும் ஹரிஜனத் தோட்டிகளுக்கு சம்பளம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் கொடுப்பதில்லை. ஹரிஜன சர்க்கார் ஊழியர் வேலை செய் யும் சமயத்தில் அவருடைய அண்ணனோ, அப்பாவோ இறந்துவிட்டால்கூட கிராம முனிசிப்பும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும், தாசில்தாரும் வேலை செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். 6, 8 மாதங்கள் வேலை செய்த பிறகு சம்பளம் கேட்டால் “இன்னும் உத்திரவு வரவில்லை” ஆர்.டி.ஓ.-விட மிருந்து என்று சொல்லுகிறார்கள். என் தொகுதியில் 9 தோட்டிகளுக்கு இம்மாதிரியாக மாதத்திலிருந்து 10 மாதங்கள் வரைக்கும் சம்பளம் வரவில்லை. இதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஹரிஜன தோட்டிகளுக்கு சம்பளம் கொடுக்க ஆர்டர் கொடுக்கும்படியாகவும் ஆர்.டி.ஓ.-க்கு உத்திரவு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன தோட்டிகளுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்கு சட்டம் போட வேண்டும். அவர்கள் ஆர்டர் வாங்கிக்கொண்டு வேலை பார்த்தால் மாதமாதம் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். இதையெல்லாம் சர்க்கார் தலையிட்டு நியாயம் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராம பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் ஹரிஜன தோட்டிகள் ஊழியம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் 2 ஐந்தாண்டு வரைக்கும் பர்மனென்ட் செய்யப்படவில்லை.

24th March 1960] [Sri M. Anandan]

அவர்களை தலைவர் நினைத்தபோது வைத்துக்கொள்ளலாம், மனதிற்கு இசைந்தவாறு வேண்டாமென்று சொல்லிவிடலாம் என்ற நிலையை மாற்ற அந்நகர கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை உடனடியாக பர்மனண்ட் செய்ய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடி தண்ணீர் கிணறு ஹரிஜனங்களுக்கு வெட்டுவதற்காக பணம் கொடுக்கும் பொறுப்பை பி. டி. ஒலிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன காரைக்காட்டிடம் 10 ரூபாய் வீதம் பிடித்து கொள்கிறார்கள். கடன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டால் ஒரு வருஷம் ஆனாலும் தக்க பதில் சொல்லுவதுகூட கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு “நானேக்கு வா, பின்னல் வா” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இதை ஹரிஜன அமைச்சர் நன்றாக உணர்ந்து விண்ணப்பம் விவசாயிகள் செய்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளேயே கடன்கள், பின்னலுக்கு உரம் முதலியவை கொடுக்க உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பழய குடி தண்ணீர் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் போனால் அவைகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் கன்டிரிபூஷன் தொகை கேட்கிறார்கள். ஷே கன்டிரிபூஷன் தொகையை ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பார் டிபார்ட்மெண்டுக்கு ஒதுக்கி ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் காண் நாட்டு எடுத்து கிணறு வெட்டுவதற்கு சாங்ஷன் வாங்கினால், பிளாக் டெவல்ப்மென்ட்டில் 10 ரூபாய் வீதம் பிடிதம் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். 500 ரூபாய் என்றால் 50 ரூபாய் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி பல இடங்களில் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஏழை ஹரிஜனங்கள் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி சொல்லும் நேரத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு இது விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் கள்ளக்குறிச்சி வட்டாரத்தில் சர்க்கார் லேபர் ஸ்கூல் இருக்கிறது. இதில் மதிய உணவு மேனேஜ்மென்ட்டில் இருப்பவர்கள் மாணவர்களுக்கு சரியானபடி சோறு போடுவதில்லை. குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சியில் சிவஷண்முகம் ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சரிடம் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அங்குள்ள மாணவர்கள் சோறு இல்லாத ரோடுகளில் திண்டாடுகிறார்கள். பட்டினியால் கண்ணீரும் வடித்து கலங்கி கதருகிறார்கள். இந்த ஆண்டில் அப்படிப்பட்ட ஹாஸ்டலை மேனேஜ்மெண்டாருக்குக் கொடுக்காமல், அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால் இன்னும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து நல்லமுறையில் நடக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஏதோ கட்சிக்காக பேசவில்லை. அவர்கள் நேராக வந்து பிள்ளைகளை சந்தித்துக் கேட்டால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதைப் பற்றி கனம் அமைச்சரிடம் எத்தனையோ தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இங்கே உள்ள ஹாஸ்டலை சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே 35 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் 75 அல்லது 100 பிள்ளைகளாக உயர்த்த வேண்டும். மேலும் பிற்போக்கான தகுதியுள்ள ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சலுகை கொடுத்து இந்த ஹாஸ்டலை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் 400 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 250 ஜோடி காளை மாடுகள்தான் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது போதாது. இன்னும் ஏறக்குறைய 300, 400 ஜோடி காளை மாடுகளை வழங்க வேண்டும். அதோடுகூட கட்டை மாட்டு வண்டிகளும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எல்லா கிராமங்களுக்கும்முள்ளை ஒவ்வொரு ஹரிஜனங்களுக்கும் மாட்டு வண்டிகள் கொடுத்துத் தவவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்கள் நல்ல முன்னேற்றத்திற்கு வருவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் கரவை பசு மாடுகள் பெரிய நகரங்களில் 300, 400 மாடுகள் கொடுக்கிறார்கள். நாட்டுப்புறத்தில் அவ்வளவாகக் கொடுப்பதில்லை. சேரி 1-க்கு 4, 5 கரவை மாடுகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்தால் அந்தப் பாலையாவது விற்று அவர்கள் நல்ல வகையில் ஜீவனம் செய்ய உதவியாக இருக்கும். இதை 3-வது திட்டத்தில் சேர்த்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Anandan]

[24th March 1960]

என் தொகுதியிலே 2,500 ஏக்கர் 3,000 ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. சர்வே நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு நமது அமைச்சர் பட்டா வழங்க உத்திரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏழை ஹரிஜனங்கள் அடமான விண்ணப்பம் செய்தால் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து தாசில்தாருக்கு உத்திரவு போட்டு நிலம் இல்லாத ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும் சரி நிலம் இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் 5 ஏக்கர் நிலம்வீதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் தொகுதியிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். ரோடு வசதி எப்படி இருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மேலும் ஷரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமான 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் புஞ்சை பல கிராமங்களில் எரிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதிசெய்து எரியில் மதகு, வாழ்க்கால் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள எரிக்கு மதகு வைத்து தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும், ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைவார்கள். ஆகவே இதைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் (கள்ளக்குறிச்சி) 12 ஹரிஜன் லேபர் ஸ்கூல்கள் தான் இருக்கின்றன. எங்கள் தொகுதியிலுள்ள ஹரிஜனப் பகுதிக்கு இன்னும் 12 லேபர் ஸ்கூல்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி 24 லேபர் ஸ்கூல் கொடுத்தால்தான் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் நல்ல முறையில் கல்வி பயில முடியும். இப்போது ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் மதிய உணவு இல்லாமல் பள்ளிக்கூடத்தில் பசியால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 1958-59-ம் ஆண்டு வரையில் பஞ்சம் பட்டினியால் கஷ்டப்பட்டதால் மாணவர்கள் கல்விச்சாலைக்குப் போக மறுக்கிறார்கள். ஆகவே லேபர் ஸ்கூல்கள் இன்னும் 12 ஏற்படுத்தவேண்டும், அதாவது 24-ஆகவோ அல்லது 30-ஆகவோ உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் முன்னேற்றுவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை—ஏதோ சொல்லுவார்கள், சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்காது என்ற பழைய கதையாக—அரசாங்கம் உத்திரவு கொடுத்தாலும், கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்து, ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய புது, புது சலுகைகளைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI :

தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஹரிஜன நல இலாகாவிற்காக ஒதுக்கப்படும் மான்யத் தொகையைச் சற்று உயர்த்தியிருப்பதை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே சமயத்திலே அதைக் குறித்து வெட்டுப் பிரேரணைகள் இருப்பதால், அவற்றையும் எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன நலத் துறை இலாகா மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் நம் அரசாங்கம் பல நல்ல வசதிகளைச் செய்ய வழி வகுத்துள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட இனம் சற்றேறக்குறைய 6-ல் ஒரு பங்கு என்று சொல்லும்போது, இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பணம் கட்டாயமாகப் போதாது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதற்கென்று 10 கோடியாவது ஒதுக்கினால் மொத்தத்தில் 6-ல் ஒரு பங்காவது ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். அதற்குமேல் பின் தங்கிய வகுப்பினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சேர்த்து இப்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி மான்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை இங்கே ஒதுக்கினால்தான் ஓரளவுக்காவது வேலை செய்யமுடியும். அது மாத்திரமல்லாமல் 10 ஆண்டுகளுக்குள் இவர்களை முன்னுக்குச்

24th March 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொண்டுவர வேண்டும் என்று அரசியல் நிர்ணய சபை செய்திருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே தீட்டியிருப்பதை அந்தக் காலத்திற்குள்ளோ, அல்லது அதற்கு மேலே ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள்ளோ கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், அதற்கு இந்த மான்யத் தொகையைப் பன்மடங்கு அதிகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நாம் செலவு செய்யக் கூடிய 80 கோடி ரூபாயில் உண்மையாக எந்தத் தொகை நேரடியாக மக்களிடம் சேருகிறது என்றால் ஹரிஜன நலத் துறை மூலமாகத்தான் சேருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எவ்வளவோ அணைக்கட்டுகள் கட்டினாலும், மற்றவைகளைச் செய்தாலும் அவர்களிடையே அன்றாடம் மலர்ச்சியைக் குறுகிய காலத்தில் கொடுக்குமா என்றால் கொடுக்காது. அரசாங்கம் பின்னிகளுக்குக் கொடுக்கிற ஸ்காலர்ஷிப், அவர்கள் இருந்து படிக்க விடுதிகள், மேற்படிப்பு படிப்பதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய ஒத்தாசை இவைகளை யெல்லாம் செய்கிறதே, அதுதான் நேரடியாக மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. இதையெல்லாம் குறுகிய காலத்தில் செய்ய வேண்டுமென்றால் நிதி அமைச்சர் இதை நன்குணர்ந்து இதைப் போன்று பன்மடங்கு உயர்த்தினால் தான் எல்லா மக்களும் நல்ல முறையில் வாழ வசதி ஏற்படும். அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் பின்தங்கியவர்கள், ஹரிஜனங்கள், இவர்களுடைய முன் நேற்றத்திற்காக 10 ஆண்டுகள் வரையில் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்திருப்பது ஜாதி வேற்றுமை என்ற குறுகிய மனப்பான்மை என்ற காரணத்தினால்தான். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரமாக அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருகிறோமோ அப்போதுதான் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய இனம் என்று இருந்தகொண்டு மட்டுக்கட்டை போடாமல், சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய பொருளாதார வேற்றுமை, ஜாதி வேற்றுமை இவைகளை ஒழிக்க வழி ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் 10 ஆண்டுகளுக்குச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறதே தவிர, அதற்காகத்தான் பின்தங்கிய வகுப்பினர், ஹரிஜனங்கள் என்று வைத்திருக்கிறதே தவிர, ஜாதி வேற்றுமையை வளர்க்க வேண்டும் என்ற குறுகிய மனப்பான்மை கிடையாது. அதைத்தான் இப்போது அமுல் நடத்தி வருகிறோம். அப்படி நடத்தும் போது ஆங்காங்கு ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமானால் ஜாதி அடிப்படையில் சலுகைகள் கொடுக்கக் கூடாது என்றும், அப்படிக் கொடுப்பதால் ஜாதி வேற்றுமைதான் வளர்கிறது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி புரியாமல் பேசுகிறார்களோ அல்லது புரிந்துகொண்டுதான் பேசுகிறார்களோ எந்த எண்ணத்தில் பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. புரியாமல் இருந்தாலும்கூட எதன் காரணமாக இப்படி வருகிறது என்று தெரியவில்லை. இதன் மூலமாகப் பேசக்கூடிய முடியும் என்று நினைப்பது தவறு. எந்த அளவுக்கு ஹரிஜன மக்களுக்கு பொருளாதார வசதிகள் கொடுத்து அவர்களும் மற்றவர்களைப்போல வாழ வழி செய்கிறோமோ, அன்றைக்குத் தான் ஜாதி போருமே தவிர, வெறும் பேச்சினாலே மாற்றிவிடலாம் என்று நினைப்பது தவறு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு ஹரிஜனப் பின்னிகளுக்குப் படிக்க வசதி, மனைக்கட்டுகள் வாங்கித் தருவதற்கு, மாடுகள் வாங்கித் தருவதற்கு, குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தருவதற்கு, இம்மாதிரியான வசதிகளை யெல்லாம் செய்வதற்காக தொகையை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். பின் தங்கிய வகுப்பினரை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக அவர்களுக்கு படிப்பு வசதிக்குத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எக்ஸ்-கிரிமினல் டிரைப் என்றால் அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரவும் மற்றும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப் படக்கூடிய சில சலுகைகளையும் கொடுப்பது என்று வைத்திருக்கிறோம். பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக ஸ்காலர்ஷிப்பிற்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கக் கூடிய பணம் கடலிலே கரைத்த பெருங்காயத்தைப் போலத்தான் இருக்கிறது. சட்டக் கல்லூரியில் படிக்க 300 மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டுமென்று மனுச் செய்து கொண்டார்கள். அவர்களில் 10 பேருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, 290 பேர்களுக்கு இல்லையென்று கைவிரித்திருக்கிறது அரசாங்கம். அத்தனை மாணவர்கள்—300 பேர்கள்—போட்டில் அவர்கள் யாரும் பணக்காரர்கள் போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த விஷயத்தில் இன்றைக்கு துருவித் துருவிப் பார்க்கிறோம். ஏழைகளின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு சலுகைகளை பணக்காரர்கள்

[Srimathi 'T. N. Anand anayaki] [24th March 1960]

அடைந்துவிடக் கூடாத வகையில் ஹரிஜன நல அதிகாரி திட்டவட்டமான உத்தரவு போட்டு, கிராம முன்சீப்பிடம் சென்று, வரக்கூடிய வருமானம் என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் இலாகாவானது சலுகை கொடுக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது 300 பேர்களை ஸ்காலர்ஷிப் கேட்டால், அதில் 10 பேருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும், பாக்கி 290 பேர்களுக்கு பணம் இல்லை என்று சொன்னால் எந்தக் காலத்தில் இவர்களை நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்போகிறோம், எதற்காக ஒப்புக்கு ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இவர்கள் எவ்வளவு சீக்கிரம் முன்னேறுகிறார்களோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நம்முடைய பிரச்சனை தீரும். குறுகிய காலத்தில் அதிக அளவு ஒதுக்கினால், அவர்கள் சீக்கிரத்திலேயே முன்னேறி விடுவார்கள். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் தொல்லை குறையும். ஏதோ நானும் செய்தேன் என்று சொல்லி ஒரு சிலருக்கு மட்டும் கொடுத்தால், இப்படி இந்தப் பிரச்சனை நீண்ட நாளைக்கு இழுத்துக்கொண்டு போனால் அது சரியாகாது. இனியாகிலும், இந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிதி அமைச்சரோடு காரசாரமாகச் சண்டை போட்டு அதிகமாகப் பணம் வாங்கினால்தான் இந்தத் துறைக்கு திருப்தி கரமாக ஒதுக்க முடியும். இந்த ஆண்டு ஒரு சில லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி வைத்தாலும் போதாது. குறைந்த பட்சம் 10 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி வைத்தால்தான் ஹரிஜன மக்களில் 60 சதவிகித்தினருக்காவது நல்ல சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்ற முடியும். அதை விட்டு 10 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் ஒதுக்கி விட்டு எத்தனை பேர்களுக்கு உதவி தர முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திர மல்லாமல் மற்றொரு பயம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதாவது ஜாதி அடிப்படையில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்றில்லாமல், பொருளாதார அடிப்படையில் பின் தங்கியிருப்பவர்கள் என்று பிரித்து—அதாவது இக்க ணைக் பாக்வேர்ட்னெஸ்—அதன் மூலமாக ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கலாம், இல்லையானால் ஜாதி வித்தியாசத்தை வளர்த்துத் தரு நாம் ஆளானோம் என்று பெரிய அரசியல் வாதிகள் கூடப் பேசி வருகிறார்கள். இதை நன்றாக ஆழ்ந்து கவனித்தால் அந்த வாதத்தில் பொருள் இருக்கிறதா இல்லையா என்று புரிந்துகொள்ளலாம். இன்றைக்கு பின்தங்கியவர்கள் என்றால், ஜாதி அடிப்படையிலும் பின்தங்கியவர்கள், பொருளாதாரத் துறையிலும் பின்தங்கியவர்கள்—அதாவது இக்கணைக் பாக்வேர்ட்னெஸ் அண்டு ஸோஷல் பாக்வேர்ட்னெஸ்—இப்படி இரண்டு விதத்திலும் பின் தங்கியவர்களுக்குத்தான் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோமே தவிர, பின்தங்கிய ஜாதியினராக இருந்தாலும், வரக்கூடிய வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,200 ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தால் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது கிடையாது. ஜாதி அடிப்படை, அதோடு பொருளாதார அடிப்படை என்ற இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்துத்தான் கொடுக்கிறோம். அப்படிக்க கொடுக் கும்போதே இப்போது ஒதுக்கக்கூடிய பணம் போதவில்லை. பரந்த மனப் பான்மையோடு பேசும்போது ஜாதி அடிப்படை கிடையாது, பொருளாதார அடிப்படையில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், இப்போது, இருவருக்கே கொடுக்க முடியாது இருக்கும்போது, இன்னும் 10 பேர்களையும் இழுத்து வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கும் பட்டை நாமம் போட்டுவிடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அதனால் தொல்லை இருக்குமேயொழிய முன் நேற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் முன்னேறிய வகுப்பினரில் ஏழைகள் இருந்தால் அவர் களுக்குப் படிக்க வசதியில்லையென்றால், அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடாது என்று யாரும் கூற மாட்டார்கள். அப்படி ஆசை இருந்தால், ஆந்திர மாகாணம் போன்று அதற்காக தனியாக சில லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி வைத்தால், நல்ல முறையில் படிப்பதற்குரிய அறிவு பெற்றிருக்கிற ஏழை பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கலாம். இக்கணைக் பாக் வேர்ட்னெஸ் இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கென்று சில லட்சம் ரூபாய்கள் தனியாக ஒதுக்கி வைக்கலாம். இப்போது ஹரிஜன நலத் துறைக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கிய வகுப் பினருக்குமே பற்றாமல் இருக்கிறது.

24th March 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

ஜாதி அடிப்படை, பொருளாதார அடிப்படை இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போதே நமக்கு இன்னும் சில கோடி ரூபாய்களும், லட்சம் ரூபாய்களும் தேவை. இந்த நிலைமையை இத்துடன் இன்னும் அதிகமான ஜாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுக்கும் கொடுக்கமுடியாமல் இவர்களுக்கும் கொடுக்கமுடியாமல் எல்லோருக்கும் அதிருப்தியை வளர்ப்பது சரியா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்கு மேல் பணம் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கத்தார் தயாராயிருந்தால் அவர்கள் தாராளமாகக் கொடுக்கட்டும், நாம் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பது நல்லது. அவ்வாறு செய்தால் இரு பிரிவினருக்கும் பயன் ஏற்படும். நல்ல அறிவுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுப்பதற்காக மெரிட் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க நாம் விரும்பினால் அதற்கு தனியாகப் பணம் தரப்பட வேண்டும். இருக்கும் பணத்திலேயே அப்பிரிவினருக்கும் எடுத்துக் கொடுப்பது அதிருப்தியைத்தான் வளர்க்கும். இது சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம். அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்களோ தெரியவில்லை. இங்குள்ள சிக்கல்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்க அமைச்சருக்கு மாநில அரசாங்க அமைச்சர் இங்குள்ள நிலைமையை விளக்கிச் சொல்லவேண்டும். இந்த நிலைமையில் இருந்தால், இன்னும் பத்து ஆண்டுகள் ஆல்லை, நூறு ஆண்டுகள் கொடுத்தாலும், பின் தங்கிய வகுப்பினர் முன்னேற முடியாது; எத்தனை ஆண்டுகள் கொடுத்தாலும் அவர்கள் சமுதாயத்தில் பின் தங்கியவர்களாகவே இருப்பார்கள், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு முட்டிக்கட்டையாகவே இருப்பார்கள். அறிவைப் பயன்படுத்தி இதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டும். கனம் அமைச்சர் யோசிக்க வேண்டும். அவர் டெல்லிக்கு நேரடியாகச் சென்றாவது மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களிடம் நேரடியாகப் பேசி, நீங்களை இதற்கு ஒரு வழி சொல்லுங்கள் என்று கூறி எப்படியாவது பரிகாரம் காண வேண்டும். சமீபத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் டெல்லியிலிருந்து முடிவு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மதுரையில் சொன்னார். தக்க மாறுதலை காலா காலத்திலேயே செய்ய வேண்டும். முடிவு வந்த பிறகு எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் மாறுதல் செய்ய முடியாது. முடிவு வருவதற்கு முன்பே மாறுதல் செய்யவேண்டும். வெள்ளம் வருவதற்கு முன்பே அணை போடவேண்டியது போல கனம் நிதி அமைச்சர் ஏற்கெனவே உரிய நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார் என்று நீனைக்கிறேன். பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு கல்லூரிகளில் தான் சலுகை போதவில்லை என்று நீனைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்கு ஹைஸ்கூல்களிலும் சலுகைகள் போதாமலிருப்பது தெரிகிறது. இப்போது ஹைஸ்கூல்களில் இவர்களுக்கான ஸ்காலர்ஷிப்புகள் ரொம்பக் குறைவாக இருக்கின்றன. அவை ரொம்பக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹைஸ்கூல்களில் அதிகமான பேர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்ததால் தான் இவர்களில் அதிகமான பேர்கள் கல்லூரிகளுக்குப் போகமுடியும். எனவே ஹைஸ்கூல் மாணவர்களுக்கும் அதிகமான வசதிகளும் சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மக்களுக்கு சர்க்கார் அளிக்கும் உதவிகளில் பெரும்பான்மையானவை ஸ்காலர்ஷிப் சலுகைகள். அவை மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது மார்க் மாதம். இன்னும் ஸ்தாலர்ஷிப்புகளுக்கு லிஸ்ட் போடவில்லை. இந்த நிலைமையில் பையன் என்ன பண்ணுவான் ?

THE HON. SRI. P. KAKKAN : ஸ்காலர்ஷிப்புகளுக்கு இன்னும் லிஸ்ட் போடவில்லை என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. ஏற்கெனவே லிஸ்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பைனல் லிஸ்ட் போடவிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : எனவே இன்னும் பைனல் லிஸ்ட் போடவில்லை. அதையும் சீக்கிரம் போடுவார்களா அல்லது, இரண்டும் இந்த மாதத்தில்தான் போடப்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை இதற்கு முன்பே பண்ணியிருக்க வேண்டும். ஒரு லா காலேஜ் மாணவன் என்னைப் பார்த்து இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் வரவில்லை என்று சொன்னான். இவ்வாறு மாணவன் பரீட்சை

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [24th March 1960]

எழுதும் வரை கவலைப்படவேண்டியிருந்தால், அவனுடைய கவனம் எப்படி படிப்பில் செல்லும் ஸ்காலர்ஷிப்புகளை ஜனவரி மாதத்திற்குள் கொடுத்தால்தான், மாணவர்கள் பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்தாவது நன்றாகப் படிக்க முடியும். இதை நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. குறையைச் சீக்கிரம் நீக்க வழிகாண வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. B. S. MANI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிப்பதுடன், கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலில், ஹரிஜன சமுதாயத்திற்கும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கும் இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கும் செயல்களையும் உபகாரத்திற்காகவும் அவர்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி மறப்பது நன்றன்று. எனவே சர்க்கார் இவர்களுக்குச் செய்துள்ள உபகாரத்துக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். சர்க்கார் தாங்களே விரும்பியோ அல்லது இவர்கள் வேண்டிக்கொண்டதன்பேரிலோ, எப்படி இருந்தாலும், உபகாரம் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க இன்னும் கருணை காட்டுங்கள் என்று மட்டும் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்கிறேன். செய்ததைப்பற்றிக் குறை கூறுவதோ அதில் தவறுகாண்பதோ, உண்மையிலேயே, செய்கிறவர்களைப்பற்றிக் குறை கூறுவதாகத்தான் ஆகுமே தவிர, பெருந்தன்மைக்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதாகாது. குறிப்பாக ஹரிஜன மக்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மானிய அரசாங்கம் இந்தியாவிலேயே வேறெங்கும் செய்திராத பெரும் சாதனையைச் செய்திருக்கிறது. உதாரணமாக, மாநில அரசாங்கத் தலைமைக் காரியாலயத்தில் உள்ள தலைமை அதிகாரிகளில் அறுவர் ஹரிஜன சமுதாயத்தினர்; அந்த ஆறு பதவிகளுக்கு அரசாங்கம் ஹரிஜன சமுதாயத்தினரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹரிஜன சமுதாயத்தினர் என்ன நிலைமையில் இருந்தனர், இன்று என்ன நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அன்று இருந்த நிலைமைக்கும் இன்று இருக்கும் நிலைமைக்கும் இடையிலுள்ள மாறுபாடு நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்கள் முன்னேற்ற வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், அமைப்பு முறையில் இன்னும் சில மாறுபாடுகள் வேண்டும். எழை சொல் அம் பலம் ஏறுமா என்று எனக்குத் தோன்றினாலும் கடமை என்ற முறையில் சில விஷயங்களை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறது, குடியிருப்புக் காலனிகள் அமைத்துக் கொடுக்கிறது. இப்போது பழைய காலனிகள் நீக்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் புதிய காலனிகள் ஏதோ வருகின்றனவேயொழிய, உண்மையிலேயே புதிய காலனிகள் வரவில்லை. கூரை வீடு இருந்த இடத்தில் ஓட்டு வீடு வருகிறது. முன்பிருந்த காலனி அங்கேயே அதே காலனி யாகவே இருக்கிறது. சர்க்கார் அவர்களுக்குக் காலனிகளை அமைக்கும் போது, பக்கத்திலுள்ள உயர் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் தெருக்களில் அவைகளை அமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இரண்டு ஆதாயங்கள் ஏற்படும். ஒன்று, ஹரிஜன மக்களுக்காவே நடத்தப்படும் தனிப் பள்ளிக் கூடங்கள் அவசியமாக இருக்காது. அந்தத் தெருக்களிலுள்ள பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிகளிலேயே ஹரிஜனப்பிள்ளைகளும் படிக்கலாம். அதற்கேற்ற முறையில் வேண்டுமானால் அந்தப் பள்ளிகளை மாற்றியமைக்கலாம் எந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்களுடன் நல்ல முறையில் சமூகமாகப் பழகும் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களிலாவது இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

மேலும், சமுதாய மன்றங்கள் ஹரிஜன மக்கள் இருக்கும் ஒவ்வொரு காலனியிலும் ஒன்று வீதம் அமைக்கப்பட வேண்டும். சமுதாய மன்றங்கள் இருக்கும் கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மற்ற மக்களைப்போல் அறிவில் உயர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். எனவே தனித்தனியே ஒவ்வொரு ஹரிஜனக் காலனிக்கும் ஒன்று வீதம் சமுதாய மன்றங்களை அமைக்க வேண்டும். அதற்காக அந்த அந்த ஜில்லாக்களில் இருக்கும்

24th March 1960] [Sri K. B. S. Mani]

D. W. O. க்களுக்கு அதிகப்படியான தொகை பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். பொழுதுபோக்கு நிலையங்களை அமைக்கும் இடங்களில், சிறு குழந்தைகள் படிப்பதற்குப் பயன்படக்கூடிய நூல் நிலையங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள கிராம சேவகிகள் குழந்தைகளின் படிப்புக்காக இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் வகுப்பு நடத்திவந்தால் இந்த சமுதாயத்தில் பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்த வசதியாக இருக்கும். மற்ற கிராமங்களுக்குப் போய் சேவை செய்வதை விட, இளம் குழந்தைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கும் அளவுக்கு ஊழியம் செய்தால் பிற்காலத்தில் நல்ல பலன் ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

சர்க்கார் மொத்தமாக எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன இலாகாவுக்கென்று தனியாகப் பணம் ஒதுக்கி, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக தனியாக ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு முதல் ஆண்டிலே இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்வது ; இரண்டாவது ஆண்டிலே இன்னின்ன செய்வது ; மூன்றாவது ஆண்டிலே இன்னின்ன செய்வது என்று திட்டம் போட்டுச் செய்தால் ஐந்து வருஷங்களிலே எல்லாக் குறைகளையும் பூரணமாக நீக்கிவிட முடியும்.

எதோ, சர்க்காழியில் 10 வீடுகள் கட்டினோம் ; மாயவரத்தில் 10 வீடுகள் கட்டினோம் ; திருவாளரில் 10 வீடுகள் கட்டினோம் ; கன்னியாகுமரியில் 10 வீடுகள் கட்டினோம் என்று சொல்வதால் வீட்டுப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விட முடியாது. வீட்டுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை தஞ்சாவூரில் மிகப் பயங்கரமான வியாதி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் எல்லா அமைச்சர்களிடமும் நேரடியாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன். விவசாயத் துறையில் வரி விதிதாசாரம், குத்தகை விதிதாசாரம் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக எங்கள் ஜில்லா வாசிகள் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு வசதி உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் வாழ்கின்ற குடியிருப்பு நிலம் மிராசுதார்களுக்கோ, கோயில்களுக்கோ சொந்தமாக இருக்கிறது. ஒரு மிராசுதார் நிலத்தை வாங்குகிறாரே தவிர, குடியிருப்பு கிராமத்தை வாங்குவதில்லை. உதாரணமாக, சர்க்காழியில் சபாநாயக முதலியார் உயர்நிலைப் பள்ளிக் காமானியம் கோரி சர்க்காருக்கு எழுதப்பட்டது. சர்க்காரிலிருந்து பட்டா இருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு அனுபவ பாத்தியமாக இருந்து வருகிறது என்றார்கள். சர்க்கார் மானியம் கொடுக்க மறுத்தது. ஆகவே, அதற்கு ஜாமீனாக ஐந்துவேலி நிலத்தை எழுதி வைத்துவிட்டுப் பிறகு அந்த இடத்தில் பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டி நடத்தி வருகிறார்கள். இதைப்போல் இந்த ஜில்லாவில் தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற முறையில், மிராசுதார்களுக்கு உட்பட அடிமைகளாக இருந்தவர்களெல்லாம் “கண் பார்த்துச் சொத்து” “கோடு கிமித்துச் சொத்து” என்ற முறையில் குடியிருப்பு நிலங்களுக்குச் சொந்தக் காரர்களாகி விட்டார்கள். உண்மையில் நிலங்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமே அல்ல. மனு நீதி சாஸ்திரப்படி ஒரு இந்தியனுக்கு அவனுடைய மனைவி எப்படி அடிமையோ அதைப்போல் ஒரு மிராசுதாருக்கு ஒரு பண்ணையான் அடிமை என்ற வழக்கத்தை வைத்து இதற்குச் சொந்தமென்று கூறுகிறார்கள். அந்த மாதிரி பரம்பரை பாத்தியதை கொண்டிருப்பதால் சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பிற்போக்கு மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கப்பட்ட இடங்களை அவரவர்களுக்கே சொந்தமாக்கி விடவேண்டும். ஒரு குடியிருப்பு ஆர்ஜிதச் சட்டம் செய்ய வேண்டும். பாதைகளை அமைக்க, வீடுகளைக் கட்ட புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிப்பதற்காக இந்த இலாகாவில் தனியாக ஒரு அதிகாரியை அமைக்கவேண்டும். அப்படி அமைத்தால்தான் ஐந்து ஆண்டில் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து செய்து முடிக்க முடியும். மின்சார இலாகா விஸ்தரிப்புப் பொறுப்பு கிராமப் புறங்களில் தனியார் துறையில் இருப்பதால் பணம் கட்டும் இடங்களுக்குத்தான் அவர்கள் விஸ்தரிக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தின் கீழும் கொடுப்பதில்லை. எல்லா பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் தாக்கீது அனுப்பி அவர்களைச் சேர்ந்த எல்லாக் காலனி களுக்கும் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டும்.

[Sri K. B. S. Mani]

[24th March 1960]

தொகுதிப் பிரிவினையைப்பற்றி, இப்போது இரட்டைத் தொகுதியாக இருப்பதை ஒற்றைத் தொகுதியாகமாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்தால் அதை மனமார் வரவேற்கிறேன். அப்படி வந்தால், உண்மையிலேயே இந்த சமுதாயத்திலே இருக்கக் கூடிய களைகளைப் பிடுங்கி எறிந்து விட்டு, உண்மையும், நேர்மையும் உள்ள உழைப்பாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். அப்படிச் செய்வது மகா பெரிய காரியமென்று கருதி மத்திய சர்க்காருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் தனியாரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற ஹாஸ்டல்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகத் தெரிகிறது. ஹரிஜனங்களுக்குக்காக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய ஹாஸ்டல்கள் நூற்று இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஹாஸ்டலுக்கும் ஒரு ஹாஸ்டல் தேவையாக இருக்கிறது. சர்க்கார் புதிய ஹாஸ்டல்களை ஆரம்பித்து நடத்தட்டும். ஏன் மானேஜ்மெண்ட் ஹாஸ்டல்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும்? ஆனால், மானேஜ்மெண்டின் கீழ் தவறான முறையில் நடத்தப் படுகிற ஹாஸ்டல்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதற்காக வக்காலத்து வாங்கவில்லை. இருக்கிற ஹாஸ்டல்களை சர்க்கார் மேற்கொள்வதால் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விடாது; புதிய ஹாஸ்டல்களை ஏற்று நடத்துவதில் தாமதமான முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன இலாகா வினால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் டெபுடி சேவக்குகள் டி. டபிள்யூ. ஓ. கண்ட் ரோலில் இல்லாமல் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர் கண்ட்ரோலிலேயே இருக்கலாம்.

ஜாதி ஒழிப்பு சம்பந்தமாகக் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஜாதி ஒழிய வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடிய அரசியல் வாதியோ, கட்சியோ, அரசாங்கமோ கிடையாது. நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—சட்டசபையில் ஜாதி ஒழியவில்லை. இங்கும் பல மெம்பர்கள் பெயருடன் கவுண்டர், அய்யர், நாயக்கர், முதலியார் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபைக் குறிப்பேட்டிலேகூட முதலியார், பிள்ளை, நாயக்கர் என்றிருக்கிறது. இதை முதலிலே நீக்க வேண்டாமா? சட்டசபையில் ஜாதி ஒழிந்துவிட்டால் நாட்டிலேயும் ஜாதி ஒழிந்து விடும். வருகிற ஆட்டிலே பிள்ளை, முதலியார் என்றெல்லாம் சட்டசபைக் குறிப்புகளிலே இருக்கக்கூடாது. வெறும் பெயர்கள் மட்டுமே மணி, கோவிந்தன், ராமசாமி, அண்ணாதுரை என்று மட்டுமே இருக்க வேண்டும். ஜாதிப் பட்டங்களை இங்கேயே விட்டு விடவில்லையென்றால் மற்றவர்கள் எப்படி நீக்குவார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் இவ்வளவு பாதுகாப்பு கொடுத்தும், நல்லது செய்தும் அசம்பாவிதமான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. மதிப்புக்குரிய சர்தார் அவர்கள் இருக்கும் வேதாரண்யத்தில் அவருடைய முயற்சியால் ஒரு ஹரிஜனத் தோழருக்கு அக்கிரகாரத்தில் வீடு வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டது. சர்தார் மேல் ஏற்பட்ட கோபத்தாலோ அல்லது வாங்கியவரின் மீதிருந்த வெறுப்பாலோ அந்த வீட்டைக் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கி விட்டார்கள். இவ்வளவு கொடூரமான நிலைமை வேதாரண்யத்திலேயே நடக்கிறதென்றால், அதைச் சார்ந்த தொகுதியிலே இருக்கும் அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, பாப்பாநாடு போன்ற இடங்களில் பார்த்தால் மிகப் பயங்கரமான அளவுக்குத் தீண்டாமை உலவிக் கொண்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். வெறும் சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டால் மட்டும் தீண்டாமை நீங்கிவிடாது. எட்டில் சட்டம் போட்டுவிட்டு, தீண்டாமையை ஒழித்துவிட்டோம் என்று கருதி அத்துடன் இருந்துவிட்டால், ஜெகம் அழிந்தாலும், அதை மாற்றவே முடியாது. இன்றைக்குப் பேசுகிற அரசியல் வாதிகளின் நெஞ்சு இரத்தம் எல்லாம் ஜாதியிலே பிறந்து வளர்ந்து ஊறிப்போயிருக்கிறது. ஜாதியை ஒழிப்பதற்கு என்னதான் முயன்றாலும் முடியவில்லை. ஆகையால், தயவு செய்து, சட்டத்தை இயற்றுவதோடுகூட, அதை அமுல்

24th March 1960]

[Sri K. B. S. Mani]

நடத்துவதிலும் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும், மக்களிடையே மனமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த மனமாற்றத்திற்கு மருந்து ஒன்று தயாரிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, இந்த மான்யத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று, என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு வருஷத்திலேயும் இந்த மான்யத்திலே அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது என்பது வாஸ்தவமாக இருந்தபோதிலும், இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை நம்முடைய தேவைக்குப் போதுமா என்ற கேள்வி எழத்தான் செய்கிறது. இது மிகவும் குறைந்த தொகை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் சேர்த்து இந்தத் தொகைதான் என்று நாம் பார்க்கும்போது, கிட்டத்தட்ட நம் ராஜ்யத்தினுடைய பெரும் பகுதி மக்களுக்கு இந்தத் தொகை பயன்படக்கூடிய அளவிலே இது செலவிடப்படவேண்டுமென்ற காரணத்தையும் நாம் நினைக்கும்போது, இந்தத் தொகை உண்மையிலேயே ரொம்பப் போதாத தொகை என்ற குறையைத்தான் நாம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இனி வரப்போகும் வருஷங்களிலாவது இதன் முக்கியத்தை யோசித்து, அதிகப்படியான தொகை பெற முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்தத் துறையிலே செலவழிக்கக்கூடிய தொகையெல்லாம் கூட நல்ல விதத்தில் பயன்படவேண்டும். சமுதாயத்திலே பின்தங்கியவர்கள், ஒதுக்கப் பட்டவர்களுடைய நல்ல முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய தொகை என்ற முறையில் சில யோசனைகளை நாம் விரிவாக இதில் பார்க்கவேண்டும். என் இம்மாதிரி ஹரிஜனங்கள், பின்தங்கியவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு மட்டும் நாம் மான்யம் ஒதுக்கவேண்டும்? எதற்காக நாம் இப்படி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை ரொம்பவும் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்தப் பகுதி மக்கள்தான் பொருளாதாரத் துறையில் ரொம்பவும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யம் நல்ல பெயர் எடுக்கவேண்டுமானால் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென்ற கருத்தை நாம் எல்லோரும் மனதிலே கொள்ளவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையிலே எந்த அளவு ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்யப் படுகிறது, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறது என்பதற்கு இந்தக் குறிப்பைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நாம் ஏமாற வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இது மிகக் குறைவான தொகை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இதையும் குடிசைத் தொழில் அளவிலே மட்டும் பணம் செலவழிக்கப் படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் எந்த அளவு பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியும் என்பதை சந்தேகத்திற்கு இடமாக இருக்கும் நேரத்திலே—உண்மையிலேயே பொருளாதாரத்தில் ஒரோயடியாகப் பின்தங்கியிருக்கும் அவர்களுக்கு குடிசைத் தொழில் திட்டத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விடுவார்கள் என்று நினைத்தால் அது அவ்வளவு சரியல்ல என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், சிறிய கைத்தொழில்கள் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதே. காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்கிறோமே அது அவ்வளவு உபயோகமாக வரும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். சிறிய தொழில்களை நல்ல முறையிலே அமைத்துக்கொடுத்து, அவர்களை உண்மையிலேயே பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றவேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனையாகும்.

அதோடு கூட, பெரும் பகுதி பின்தங்கிய மக்கள் இருக்கும் பிராந்தியங்களில் எல்லாம் பெரிய தொழிற்சாலைகளை வைத்து, வேலை உய்ப்புக் கள் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க

[Sri K. Ramachandran]

[24th March 1960]

வேண்டும், என்பதைச் சர்க்கார் மனதிலே கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உண்மையிலேயே உயரும் என்ற கருத்தை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன். இதைச் சற்று தீவிரமாக ஆராய்ந்து, எப்படி கல்விக்காக அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோமே அதேபோல ஒதுக்குவதோடு, மட்டுமல்லாமல், மத்திய சர்க்காரைக்கூட இந்த வகையில் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் கேட்டுப் பெறவேண்டுமென்ற கருத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜனங்களையோ அல்லது பிற்பட்ட வகுப்பினர்களையோ எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயம்தான் அவர்களுடைய முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில், அவர்களுடைய விவசாய முன்னேற்றம் என்ற குறிப்பிலே பார்த்தால், அதுவும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. மாடு வாங்கிக்கொடுப்பது, ஏர், கலப்பை முதலியவை தருவது என்பதெல்லாம் சரிதான். இருந்தாலும், அடிப்படையிலே அவர்களுக்கு எந்த வகையிலே உதவி செய்வது என்பதைப்பற்றி குறிப்பு இல்லை. இவர்களுக்கு எல்லாம் நிலம் அதிகமாக “அஸைன்” செய்யப்படவேண்டும். முந்திய திணம் நான் பேசும்போதுகூட குறிப்பிட்டேன், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அனேக இடங்களில் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று. இதையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது “லாண்டு காலனேசேஷன்” என்ற முறையில் அமைத்தாலும் சரி, அதைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். லாண்டு காலனேசேஷன் திட்டங்களை மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு மட்டும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களில் இப்படி அமைக்க இடம் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களில் ஏன் ஏற்படவில்லை என்று எனக்குக் கொஞ்சங்கூடப் புரியவில்லை. லாண்டு காலனேசேஷன் ஸ்கீம் ராஜ்யம் பூராவுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அமுல் செய்யப்படவேண்டும். இதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும். உண்மையிலேயே பிற்பட்ட மக்களுக்குக்கெல்லாம் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும். இதெல்லாம் நல்ல முக்கியமான யோசனைகள். இதையும் அரசாங்கம் நல்லவிதமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இம்மாதிரி செய்யாமல், மாடு வாங்கிக்கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. மாடு வாங்கிக்கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் அவர்கள் முன்னேறிவிடுவார்கள் என்று சொன்னால், குறிப்பாக, உன்னிப்பாகக் கவனித்து, அது எந்த அளவு பயன்படுகிறது என்று என்னைக் கேட்டால், அது பயன்படவே இல்லை என்று நான் சொல்வேன். ஆகையால், இந்த யோசனையை முக்கியமாக கருத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கல்விக்காக நிறையப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதிலும், சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷத்திலே ரொம்ப அதிகமான தொகை வந்துவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. கல்வியிலே 72 லட்ச ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டு 1959-60-க்குப் போட்டு, திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 68 லட்சத்து 64 ஆயிரம் செலவழித்து, இப்பொழுது மறுபடியும் 68 லட்சம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வளர்ந்து வரும் முறையிலே இந்தத் தொகை குறைச்சல் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவிச் சம்பளத் தொகை இவர்களுடைய கையிலே வந்து, இவர்கள் கொடுப்பது என்ற முறையிலேகூட, 23 லட்சம் 1959-60-க்கு ஒதுக்கப்பட்டது. 1960-61-லும், அதே 23 லட்சம்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் சற்று அதிகமாக தொகை செலவழிக்கப்படவேண்டும். அதிகமான தொகை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கேட்டுப் பெறவேண்டும். கணிசமான தொகை வாங்காமல், அவர்கள் கொடுக்கிற தொகையை வாங்கிக்கொண்டு பேசாமல் இருந்துவிடக்கூடாது என்ற யோசனையையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

காலனிகள் பொறுத்தவரையில், புதிய இடங்களில் வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அவர்கள் பழைய இடத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படவேண்டும். பழைய வாழ்க்கை நிலையி

24th March 1960]

[Sri K. Ramachandran]

லேயே, பழைய குடிசைகளிலேயே அவர்கள் தங்கிக்கொண்டிருந்தால், அவர்கள் முன்னே முடியாது. இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில், காலனிகள் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி, வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தாலுங்கூட பழைய இடங்களை விட்டுப் போவதாக இல்லை. பெரும்பாலும் எங்கள் பகுதியில், கட்டிக்கொடுத்த வீடுகளை வாடகைக்கு விட்டுவிட்டு, பழைய இடத்தில் குடியிருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இது கூடாது. புதிய இடத்தை வாடகைக்கு விட்டால் ஏதோ அவர்களுக்கு வரும்படி வருகிறது. ஆட்சேபணியில்லை. இருந்தாலும், அவர்களை நல்ல சூழ்நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு முரணாக இருக்கிறது, அவர்கள் பழைய குடியிருப்புகளிலேயே வசித்துவந்தால். ஆகவே, கண்டிப்பாக அவர்கள் பழைய இடங்களைவிட்டு வெளியேறும் வகையில், அந்த இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும் பொறுப்பை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கும் வீட்டின் “டிஸைன்” சரியாக இல்லை. கட்டிக் கொடுத்திருக்கும் வீடுகள் பல இடங்களில் சரியாக இல்லை. சரியாக இருப்பதாக ரிபோர்ட் வருவதை வைத்துக்கொண்டு, நாம் ரொம்பப் பிரமாதமாகச் செய்து விட்டதாகப் பாராட்டக் கூடாது. “டிஸைன்” மாற்றப்பட வேண்டும். குறைந்தது ஆயிரம் ரூபாயாவது ஒரு வீட்டுக்குச் செலவழிக்கப் படுவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சரியான வீடுகளைக் கட்ட முடியும். குறைச்சலான இடவசதியுள்ள வீடு கட்டினாலுங்கூட, அது நிலைக்கும் மாதிரியாக இருக்கவேண்டும். ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் மதிப்பீடு இருக்க வேண்டும்.

வீடு மனைக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலேகூட, ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையை அனுசரிக்கவேண்டும். பொதுவாக, வீடு கட்ட நிலம் வேண்டுமென்றால், புறம்போக்காக இருந்தால், அதனை முதலில் ஆர்ஜிதம் செய்ய முற்படுவேண்டும். புறம்போக்கு நிலம் கிடைக்காவிட்டால் புஞ்சை நிலம் இருந்தால் அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். புறம்போக்கு நிலமோ புஞ்சைநிலமோ கிடைக்காவிட்டால்தான், நஞ்சை நிலத்தின் பக்கத்தில் போகவேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் அம்மாதிரி சரியான கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. நல்ல முதற்கரையாகவுள்ள நஞ்சை நிலங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதினால், புறம்போக்கு நிலமும், புஞ்சை நிலமும் இருந்தாலுங்கூட, நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வது என்ற கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு இருந்தால், உண்மையிலேயே சுமுகமான உறவு அந்தக்கிராமத்திலோ அந்த இடத்திலோ உண்டாக முடியாது; வீண் பூசல் உண்டாகும்; நம் கொள்கையும் வியர்த்தமாகி விடும். இதற்குத் தகுந்த உதாரணங்கள் சொல்லமுடியும். இதைப்போற்றித் தட்டில், இனிமேலாவது சரியான கொள்கை அனுசரிக்கப்படவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலே புறம்போக்கு நிலம் இல்லை; புஞ்சை நிலமும் இல்லை; அப்படிப்பட்ட இடங்களில் வேண்டுமானால் நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால், மற்ற இடங்களில் புறம்போக்கு இருக்கும் இடங்களில், புஞ்சை நிலம் இருக்கும் இடங்களில், முதற்கரையாக உள்ள நஞ்சை நிலங்களை எடுக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையை செயல்படுத்தி, கண்டிப்பான உத்தரவு போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். சட்டங்கள் போட்டு விட்டால் மட்டும் தீண்டாமை போய்விடும் என்று நாம் நினைத்தோமானால் அது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சட்டங்கள் வேண்டுமானால் ஓரளவுக்கு உதவியாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், பிற்பட்ட மக்களுக்கு, கீழ்த்தர மக்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கும் மற்ற ஜாதியினர்களுக்கும் சுமுகமான உறவைக் காட்டிக்கொண்டும் செல்லக் கூடிய அளவிலே நாம் போடுகின்ற திட்டம் இருக்கவேண்டும். செலவழிக்கின்ற பணம் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். ஒதுக்கக் கூடிய பணம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, போடக் கூடிய சட்டம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி அம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படுவதற்கு வழி காட்டினால்தான், அது “சோஷல் ஈகுவாலிடியூ” உண்டாக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், கல்வித் துறையாக

[Sri K. Ramachandran]

[24th March 1960]

இருந்தாலும் சரி, மற்ற துறையாக இருந்தாலும் சரி, ஹரிஜன மக்களைவிட பின்தங்கிய மக்கள் அதே நிலைமையிலே உள்ள மக்கள் பல பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் சற்று அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பின்தங்கிய மக்கள் ஹாஸ்டலில் இப்பொழுது 40 சத விகிதம் ஹரிஜனமக்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை வரவேற்கிறேன். ஜாதி துவேஷம் அடிப்படையிலேயே களைந்தெரியப்படவேண்டிய ஒரு விஷயம். ஹரிஜன ஹாஸ்டலை மாற்றி அமைக்கலாம். மற்ற மக்களைப் போல் பின்தங்கிய மக்களும் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களும் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்கள். அவர்கள் அந்த ஹாஸ்டலில் அதிகமாக இடம் பெறக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லா மாணவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்தாலும்கூட, மான்யம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான கொள்கையை பரிபூரணமாகக் கடைபிடிப்பதன் மூலம்தான் பின்தங்கிய மக்கள் உடனே முன்னேறமுடியும், ஜாதி, துவேஷம் ஒழிய முடியும். இம்மாதிரி யோசனைகளை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். பொருளாதாரத் துறையிலே பின்தங்கியவர்கள் எல்லோரையும் நாம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை இப்பொழுது பரிசீலிப்பதற்கு இடம் இல்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லி, ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் சலுகைகள் கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களைப் போன்ற நிலையில் உள்ள பின்தங்கிய மக்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். சோஷல் ஜஸ்டிஸ் என்ற முறையிலே பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு அந்த சலுகைகளை விரிவுபடுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, ஏறக்குறைய 40 லட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் அதிகப் படியான மான்யத்தை ஒதுக்கி, இங்கே கோரிக்கை கொண்டு வந்த அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி, எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்தைப் பற்றி மூன்று முக்கியமான கருத்துக்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். முதலாவதாக எவ்வளவுதான் நாம் பணம் மூலம் உதவி செய்ய முயற்சி செய்தாலும்கூட, உண்மையிலேயே முன்னேற்றம் காணவேண்டுமானால், பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்படாவிட்டால் சரியான முன்னேற்றம் இருக்க முடியும் என்ற அடிப்படையிலே மேலும் நாம் அதிகப்படியான அளவுக்கு அவர்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையிலே உச்சம் ஏற்படுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த மக்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய உதவியைப் பொருத்த வரையிலும், கூடியவரைக்கும் பணமாகக் கொடுக்காமல், அதற்கு பதிலாக பொருள்களாகவோ அல்லது சலுகைகளாகவோ கொடுத்தால், அதனால் இன்னும் அதிகமாக பலன் இருக்கும் என்ற ஒரு கருத்தினையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதோடுகூட, நாம் இவர்களுக்கு செய்யக் கூடிய காரியங்களை உள்ளபடியே அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்து அதனால் பயன் பெறவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தத் திட்டங்கள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றியும் நன்றாக அவர்களுக்கு விளக்கவேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஏறக்குறைய இந்த சலுகைகள் ஏதோ நகரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவுக்கு கிடைக்கிறதே தவிர, கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜன தோழர்களுக்கு எந்தெந்த சலுகைகள் எந்தெந்த அளவுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு எட்டவில்லை என்ற ஒரு கருத்தையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்த படியாக, அடிக்கடி நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி நானே பேசவேண்டியிருப்பது பற்றி உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் அதை வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏறக்குறைய 2½ சத விகித மக்களுடைய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதுமட்டும் அல்ல. அந்த 2½ சத விகித மக்களுடைய பிரதி

24th March 1960]

[Sri S. Lazar]

நிதி துரதிர்ஷ்டவசமாக ஒருவர்கூட இந்தச் சபையிலே இல்லை என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அவர்களுடைய நிலைமையை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பிற்பட்ட சமூகத்தினராக, அதை விட குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினராக (ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்) இருந்து வரக்கூடிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு சரியானபடி சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை, கல்வித் துறையில் மட்டுமல்ல மற்ற எல்லா துறைகளிலும். இன்றைக்கு ஹரிஜனத் தோழர்களுக்கு ஏறக்குறைய 16 சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் அந்தச் சலுகைகளை 20 ஆக, 25 ஆகக்கூட அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தக்கூடியவர்களில் நானும் ஒருவன். சென்ற ஆண்டில் நான் எடுத்துச் சொல்லியதுபோல, என்னுடைய கருத்து ஏற்கனவே இவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யத்தை குறைக்கவேண்டுமென்பது அல்ல. ஆனால், இங்கே ஏறக்குறைய 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இன்னும் ஓரளவு தனியாக ஒரு தொகை கிறிஸ்தவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். முக்கியமாக இதைப்பற்றி பேசுகிற பொழுது எழக் கூடிய ஆட்சேபனை ஒன்று உண்டு. மதம் மாறிய காரணத்தினாலே இவர்களுடைய பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த முன்னேற்றம் உள்ளபடியே எந்த விதத்திலும் குறையவில்லையே என்று ஒரு தவறான கருத்து இருந்துகொண்டு வருகிறது. அமைச்சர்கூட அடிக்கடி இதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். அதுபற்றி நான் ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Social ostracism follows conversion of a Hindu Harijan or a Hindu Backward into Christianity or Islam and makes converts socially and economically more backward than over."

என்பது பாக்வேர்டு கிளாஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒரு பகுதி. அதோடுகூட, வெஸ்டர் பெங்கால் அரசாங்கம் அதைப்பற்றி தன்னுடைய கருத்தை தெரிவித்தபொழுது

"These converts carry on the hereditary occupation even after conversion."

என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் மதம் மாறிவிட்டால் உடனே அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சமூக பழக்கங்களும், பொருளாதாரத் துறையிலே உள்ள நிலையும் மாறிவிடுகிறது என்பது இல்லை. மதம் மாறுவது என்று சொல்லுவது—It is a mental factor—ஒருவர் எப்படி ஒரு கட்சியை விட்டு இன்னொரு கட்சிக்கு மாறலாமோ அதுபோல மதம் மாறக் கூடியது என்பது ஒரு தனிப்பட்ட விஷயம். அதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பொருளாதாரத் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் மாறுபட்ட பழக்கம் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற கருத்துக்கொண்டு பேசுவது உண்மையிலேயே வருந்தக்கூடிய அம்சமாகும். மதம் மாறிவிட்டால் உடனே உள்ளபடியே பொருளாதார முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டுவிட முடியுமா என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மதம் மாறுவது கட்சி விட்டு கட்சி மாறுவது போல் உள்ளது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதை கிருஸ்துவப் பெரியார்களே ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : உள்ளபடியே ஆச்சரியப்படுகிறேன். அந்தவிதமான கருத்து தவறான கருத்து என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் இருக்கப்பட்ட அமைப்பிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்துவன் மதம் மாறி விந்து ஆகிவிட்டதாக கெஜட் நோடிபிகேஷன் கொடுத்துவிட்டால் நிச்சயம் அவனுக்கு அந்தச் சலுகைகளை நீங்கள் கொடுத்தாகவேண்டும். அதுதான் சட்ட ரீதியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை.

[24th March 1950]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of order, Sir, நீங்கள் சலுகைகளைக் கொடுத்தாகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களே, அப்படி சொல்லலாமா ?

TEMPORARY CHAIRMAN Sri A. (Govindasamy) : அமைச்சரைத் தான் மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

SRI S. LAZAR : கனம் அங்கத்தினருக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மதம் மாறிவிட்டார்கள் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிடுவதில்லை. மற்றொரு தவறான கருத்து மதம் மாறிவிட்டால் அவர்களுக்கு அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அள்ளி அள்ளி கொடுக்கிறார்கள் என்பது. ஒரு வேளை சென்ற காலத்தில் அம்மாதிரி நிலைமை இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது சுதந்திரம் கிடைத்தபிறகு அந்த விதமான நிலைமை இல்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு ஹரிஜன சகோதரர்களுக்கு சில உரிமைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னால், அதற்கு ஆதாரபூர்வமாக சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவர்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு “கான்ஸ்டிடியூஷன்” ஆட்சேபணை இருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதே அது தவறான கருத்து என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அதை இப்பொழுது நிரூபித்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் 15-வது பிரிவிலே பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டு என்று சமீபத்திலே ஏற்பட்ட திருத்தத்தின் வாயிலாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சலுகைகள் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிற பொழுது, யார் ஷெட்யூல்டு காஸ்டு என்று வரையறுக்கக்கூடிய முறையிலே ஆர்டிகிள் 366, 24, 25-வது உப பிரிவில் அதை விளக்கியிருக்கிறார்கள். யார் ஷெட்யூல்டு காஸ்டு என்பதை நிர்ணயிப்பது பற்றி 341-வது ஆர்டிகிளில் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தந்த மாகாண அரசாங்கத்தின் கன்ஸல்டேஷன் பேரில் எந்தெந்த ஜாதியினர் ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ஜனாதிபதி அவர்கள் நோடிபிகேஷன் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாம் ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமே ஷெட்யூல்டு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு முதல் ஆட்சேபணை, ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைகள் தீண்டாமை அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது. தீண்டாமை கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளேயும் இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்கள் சமூகத்திற்குள்ளே இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், பெரும்பாலான மக்கள் இருக்கும், 97 சதவிகிதமாக இருக்கும் சமூகத்தினரிடையே அவர்கள் எப்படிக் கருதப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பாக்வார்ட் கிளாஸ் கமிஷன் அறிக்கையில் நான் வாசித்தபடி, மதம் மாறுவதால் மட்டும், அவர்கள் நிலைமை உயர்ந்துவிடவில்லை. அவர்களும் தீண்டாதவர்களாகவே கருதப் படுகிறார்கள். மதம் மாறிய ஒரு ஹரிஜன கிறிஸ்தவனை ஹிந்து சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா? அதைப் பற்றி நான் கேள்விகள் மூலம் கேட்டிருக்கிறேன். அமைச்சரவர்களும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், மதம் மாறிய ஒருவன், அவன் சமூகமாகிய 3 சத விகிதத்தை விட்டுவிட்டு, எஞ்சியுள்ள 97 சத விகிதத்தினர் அவனை ஹரிஜனன் இல்லை என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்களா ?

24th March 1960]

[Sri S. Lazar]

எந்த வகையிலும் அவன் ஹரிஜனன்தான், தாழ்த்தப்பட்டவன்தான். அவனுக்கு அடுத்த வீட்டுக்காரன் ஒரு ஜோசப் ஆகத்தான் இருப்பான். அவர்கள் எந்த விதத்திலும் ஜாதிவிரிந்துக்கொண்டன கலந்துவிட விரும்பவில்லை. அவர்கள் காலனிகள், வீட்டு வசதிகளை, அமைச்சரவர்கள் திருச்சிக்கு வந்த போது அவர்களுக்கும் காண்பித்தேன். அவர்கள் நிலை அப்படியே இருக்கிறதே தவிர, மாறவில்லை. பொருளாதாரத் துறையிலும் அவர்கள் முன்னேறி விடவில்லை. ஆனால், அவர்கள் நிலைமை மாறிவிட்டது என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் வேலை வாய்ப்புகள் பற்றி கேள்விகள் கேட்டேன். இப்பொழுது ஒரு தனிப்பட்ட தீர்மானம் கொடுத்த பிறகும், புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. சென்னை மெடிகல் கல்லூரியில் கிறிஸ்தவ ஹரிஜனங்கள் எத்தனை என்று கேட்டதற்கு, புள்ளிவிவரங்கள் இல்லையென்றார்கள்.....

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்படிப் பிரித்திருக்கவில்லை. கணக்கே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பிரித்து வைக்க வில்லை. அவ்வளவுதான்.

SRI S. LAZAR : அதேமாதிரி, ஸ்காலர்ஷிப்புகள் அளிக்கப்படுகிறது. அதிலும் புள்ளிவிவரங்கள் கேட்டால் கொடுக்கவில்லை. மறுக்க வில்லை. ஆனால், கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் எந்த விதமான நிலையில் இருக்கிறார்கள், எத்தனை சதவிகிதம் வேலையில் இருக்கிறார்கள், படித்தவர்கள் எத்தனைபோல், என்றெல்லாம் கேட்டால் புள்ளிவிவரங்கள் இல்லாமல் எப்படி முன்னேறிவிட்டார்கள், முன்னேறி விட்டார்கள் என்று சொல்லப்படும் கருத்தினை ஒத்துக்கொள்ள முடியும். அரசியல் துறையிலும் கூட வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஏறக்குறைய இரண்டு சதவிகிதம் உள்ள கிறிஸ்தவ ஹரிஜன மக்களுக்கு, இந்த சபையில் 205 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அதில் நிச்சயமாகக் குறைந்தது நான்கு, ஐந்து பேர்களாவது இருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒருவர்தான் இல்லை. இருக்கலாம், ஒரு காலத்தில் அதிகப்படியான படித்தவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால், இன்று ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சென்று பார்த்தால் நிச்சயமாக படித்த ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்கள் மிகமிகக் குறைவுதான். கூடுதலாகப் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு, ஆதாரமற்றது. இந்த மாணவர்கள் மெடிகல் காலேஜில், என்ஜினியரிங் காலேஜில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாலும், அவர்கள் ஜெனரல் கேடரில் சேர்க்கப்படுகிறார்களே தவிர, தனிச் சலுகை ஒன்றும் இல்லை. அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும், ஒரு மாணவர் எம். ஏ. வகுப்பில் படிக்க சலுகை வேண்டும் என்று கேட்டபோது, முடிய வில்லையே, வருந்துகிறேன் என்று சொன்னார்கள். பிற்பட்ட கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்று கேட்டும்போது, விதியில்லையென்கிறார்கள். காரைக்குடி கல்லூரியில் ஒரு கிறிந்த மாணவன், முதல் மார்க்கு வாங்கித் தேறியவன், மேலே படிக்கப் பண உதவி கோரினால், அமைச்சரவர்களிடத்தில் சொன்னால், சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இப்படி அவர்கள் முன்னேறியவர்கள் என்ற தவறான கருத்துக்கள் மாறவேண்டும் என்ற இந்த அளவுக்குப் பேசினேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு மேலும் ஒன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் பிளானிங் போர்டில் சொல்ல வேண்டும். நிதி அமைச்சர் கூட ஓரளவுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப் படவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன், என்றார்கள். இந்த அமைச்சரும் அடுத்த ஆண்டில் பரீட்சைகலாம் என்றார்கள். ஆனால் ஒரு ஆண்டு காலம் ஆகியும், ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இந்த சமயத்தில், மூன்றாவது திட்டத்தில் முயற்சி செய்யலாம், பார்ப்போம் என்று சொன்னதை நினைவூட்டுகிறேன். இந்த மாணவர்களுக்கும் உதவிகள், சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும், அப்படி அளிப்பது நியாயம், தருமம், சட்டத்திற்கு கட்டுப்பட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* **SRI V. CHINNIAN :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்ற வகுப்பார்களுக்குமாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri V. Chinniah]

[24th March 1960]

“மற்ற வகுப்பார்களுக்கும்” என்று சொன்னேன், ஏனென்றால், ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கி, அவர்கள் பெயரை வைத்து ஒதுக்கி, அதில் மற்றவர்களையும் புகுத்தி விடுவது முறையல்ல. இருந்தாலும், கனம் கே. பி. எஸ். மணி அவர்கள் சொன்னப் பிரகாரம், போட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பிரகாரம் வேலைகளைச் செய்ய முன்வந்தால்தான், பல வழிகளிலும் இந்த ஹரிஜனமக்கள் முன்னேற முடியும். இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு நமது அரசாங்கம் பல சலுகைகளைக் கொடுக்கிறது. அதை வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும்கூட அரசாங்கமே, அவர்களை ஒதுக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. முன்னேற்றத் துறைகள் எல்லாவற்றிலும் அவர்களை ஹரிஜனங்கள், ஹரிஜனங்கள் என்றே ஒதுக்கிச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று காலனி கட்ட முற்பட்டால், ஊருக்கு அப்பால்தான் கட்டுகிறார்கள். இதிலிருந்து பார்த்தால், ஹரிஜனங்களை அரசாங்கமே ஒதுக்கத்தான் பார்க்கிறார்கள் என்பது தெரியும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்கள் அப்படிச் சொல்வதால்தான், அவர்களுக்கு இடத்தைக் கொடுத்து, பணத்தையும் கொடுத்து, நல்ல முறையிலே அவர்களே கட்டிக் கொள்ளட்டும் என்று அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது.

SRI V. CHINNIAH : என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன், இந்த ஏற்பாடு செய்ததற்காக. ஆனாலும், காலனிகளைக் கட்டுவதில், காண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுப்பதால், அவர்கள் வீடுகளைச் சரியாகக் கட்டுவதில்லை. கட்டடம் சில நாட்களிலேயே பழுதாகிவிடுகிறது. ஹரிஜன மக்கள் பெரும்பாலாக விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சொந்த நிலம் கிடையாது. நிலம் ஒரு சில பேர்கள் வைத்திருந்தாலும் கிணறு வசதி கிடையாது. அரசாங்கத்தார் கிணறுக்காக ரூ. 1,500 மானியமாகக் கொடுப்பதாகத் திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். இது ஏதோ தாலுக்காவுக்கு ஒருவர் அல்லது இரண்டு பேர்களுக்குத் தான் என்று கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்றால் அது போதாது. தாலுக்காவுக்குப் பலர், அல்லது பிரக்காவுக்கு பத்துப் பேர்கள் என்று போட வேண்டும். அதோடு கூட, புறம்போக்கு நிலங்கள் நிறைய இருக்கிறது. அங்குள்ள கணக்கப் பிள்ளைகள் அவர்களுக்கு அது பற்றிய எந்தத் தகவல்களும் தருவதில்லை. பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கே அவற்றைக் கொடுக்க உதவி செய்கிறார்கள். அவர்கள் கால்நடை மேய்க்கால் நிலமாகவோ, மற்றதற்காகவோ தெரியாது. ஆனால், ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லி, ஹரிஜன மக்களுக்கு கிடைக்காமல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம், தாசில்தார்களுக்கு எழுதி, இன்னிணை புறம்போக்கு இங்கிலே இருக்கிறது என்ற விவரங்களோடு கூடிய ரிப்போர்ட் ஒன்று அனுப்பச் செய்ய வேண்டும். அதன் பேரில், அங்கங்கே இருக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு, அவற்றைப் பட்டா அல்லது அடமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் அரசாங்கம் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு பல சலுகைகளை காட்டி வந்தாலும் சில இடங்களில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். கல்விச் சலுகையை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் வழங்குவதைப் பார்த்தால் சில ஜில்லாக்களுக்கு அதிகமாகவும் சில ஜில்லாக்களுக்குக் குறைவாகவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு ஜில்லாவுக்குக் கொடுக்கப்படுவது போன்று மற்ற ஜில்லாக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கல்விச் சலுகையில் இந்த பாறட்டியம் ஏதற்கு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஸ்டேட் கமிட்டியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சொன்னால் டைரக்டர் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் தாராளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் என்னைப்போலுள்ளவர்கள் அதாவது ஸ்டேட் கமிட்டியில் இல்லாதவர்கள் சொன்னால் அவர்கள் கேட்பதாகவே இல்லை. போய் கேட்டால் காலதாமதம் ஆகிவிட்டது இனிமேல் கொடுக்க முடியாது என்று தட்டிக்கழித்து விடுகிறார்கள். அதன் மேல் என்னைப்போன்றவர்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் போய் சொன்னால் அவர்களும் டைரக்டரைப் போய்க் கேளுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் மெம்பர்கள்

24th March 1960] [Sri V. Chinniah]

போய் கேட்டால் போனை எடுத்து அடிஷனலாய்ச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி சொல்லுகிறார்கள். இப்படி மெம்பருக்கு மெம்பர் பாரபட்சம் காட்டப் படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பாரபட்சம் இருக்கவே கூடாது.

ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுக்கும் விஷயமாகவும் அவர்கள் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்ளும் விஷயமாகவும் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கு கடன் வசதி செய்துகொடுக்கும் விஷயமாகவும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி எல்லா வழிகளிலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுத்து அவர்களை நல்லமுறையில் முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பேசுவதற்குமுன் சில விஷயங்களை இந்தச் சபையின் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் கடந்த 12 வருட காலமாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையான எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமோ அதற்கு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தாமல் வேறு காரியங்களில் அதிகப்படியான கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். என்னுடைய கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பைப் பார்த்தால் ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் கொண்டு வந்தும், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தும், பல கல்விச் சலுகைகளைக் கொடுத்தும், மற்ற சிலவற்றைச் செய்தும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே கல்விச் சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டுதான் வருகிறது. இது இருந்த போதிலும் இந்தக் கல்விச் சலுகை ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானால் நிச்சயமாக ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடைந்தால்தான் உண்மையிலேயே அவர்கள் கல்வித் துறையில் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளை உண்மையிலேயே பயன்படும்படி செய்து கொள்ளலாம். பொருளாதாரத்தில் சலுகைகள் கொடுக்காமல் கல்வியில் மட்டும் சலுகைகள் கொடுத்து வந்தால் எந்த விதத்திலும் அது அவர்களுக்கு பயனை உண்டாக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

உதாரணமாக அருந்ததியர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அருந்ததியர்கள் என்று சொல்வதற்கே எனக்கு மனம் வரவில்லை. அதாவது சக்கியர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள். இவர்கள் ஹரிஜனங்களைவிட தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின் தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். எங்கு சென்றாலும் அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. ஆயிரத்திற்கு ஒருவர்கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவர்கள் எவ்வளவோ தாழ்த்தப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களை கொஞ்சம் கூட கவனிப்பதாகவே இல்லை. அவர்களுக்கு என்று கொடுக்கக் கூடிய நிலங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சாக்ரூட்டைய டறம்போக்கு நிலங்கள் என் லைவே இருக்கின்றன. அவைகளில் கொஞ்சம் வது அவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. எந்த இடத்திலாவது கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்று கேட்கிறேன். கேட்டால் அதைக் கொடுக்க அதிகாரிகள் முன் வருவதாகவே இல்லை. ஏன்? அது அவர்களுடைய அப்பன் வீட்டு நிலம் என்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ? அப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தினுடைய நிலங்களை எடுத்து ஏன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். உண்மையிலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இப்படி எங்கேயாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பதில் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து அவர்களை பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்தால்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கல்விச் சலுகைகளை அவர்களால் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஆகவே அரசாங்கம் கல்விச் சலுகையில் கவனம் செலுத்தும்போது அவர்களுடைய பொருளாதாரத் துறையிலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் நிலச்

[Sri K. R. Nallasivam]

[24th March 1960]

சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறார்கள். அதன்படி நிலங்களை பிரித்துக்கொடுத்த பிறகு மிச்சப்படும் நிலங்களை இப்படிப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு சலுகைகளைக் கொடுக்கும்போது, அது அரசியல் சட்டத்திற்கு புறம்பானதாக இருக்கிறது என்று ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. மற்றவைகளுக்கு நாம் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொள்வது போன்று இதற்கும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு சமார் 25 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக “பிராமணர்கள் ஒழிக” என்ற ஒரு இயக்கம் நடத்தப்பட்டு வந்தது. பொதுவாக அது நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்து நடந்து வந்தது. அது இன்றைக்கு ஓரளவு பலன் அடைந்துள்ளதாக இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் உயர்ந்த ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்ற இயக்கத்தினால் பிராமணர்களுடைய உயர்வு குறைந்துபோய் ஜாதி ஹிந்துக்களில் உள்ள உயர்ந்த வகுப்புகள் தான் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதைக் காணலாம். அந்த இயக்கத்தினால் எந்த விதத்திலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் முன்னேற்றமடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த இயக்கம் எந்த நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அது பயனடையவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பிராமணர்கள்தான் பின்தங்கி விட்டார்களேயொழிய ஜாதி ஹிந்துக்கள் தான் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்களேயொழிய தாழ்த்தப்பட்ட, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடையவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய கோஷம் பயனடையவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

இதற்குப் பல உதாரணங்கள் சொல்லலாம். சாதாரணமாக இன்றைக்கு நமது மந்திரி சபையில் எட்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர்தான் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் மந்திரியாக இருக்கிறார். ஹரிஜனங்களுடைய விகிதாசார அடிப்படையில் சட்ட மன்றத்திற்கு ஏதோ ஹரிஜனங்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாமேயொழிய அந்த அடிப்படையில் அதிகப்படியாக மந்திரி வரவில்லை. எட்டை ஒன்பதாக்கி இன்னொரு மந்திரியை நியமிக்கலாம் அல்லது எட்டைக் குறைத்து அதிகப்படியாக மற்றொரு ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவரை மந்திரியாக நியமிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் தான் உண்மையிலேயே பாராட்டக்கூடியதாக ஆகும்.

மற்றொரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைக் குறிப்பிட்டால் நிச்சயமாக ஜாதி ஹிந்துக்களிடையே சலசலப்பு ஏற்படத் தான் செய்யும். நிச்சயமாக நமது சர்க்காருடத்தில் எதிர்ப்புதான் ஏற்படும். அதாவது பிராமணர் அல்லாதாராக இருப்போம் வருவதற்கு இடம் ஏற்படும். நிச்சயமாக பின்தங்கிய வகுப்பாகிய தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றமடைய வழி காண்பிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் பட்ஜெட்டில் அவர்களுக்கு என்று முன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று கோடி ரூபாயில் ஹரிஜன பின் தங்கிய ஜாதி முன்னேற்றத்திற்கு என்று ஒரு கோடி 77 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அவர்களுடைய சமூக முன்னேற்றத்திற்கு என்றும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது அது சம்பந்தமாக பல வேலைகளைச் செய்வதற்கு என்று. அந்தத் தொகை மிகவும் குறைவு என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் அதிகப்படியான தொகை அந்த இனத்திற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பின் தங்கிய ஹரிஜனங்களில் 100 க்கு 90 பேர்கள் ஏழை விவசாயிகள். அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயத்தையே நம்பி வாழக் கூடியவர்கள். இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தம் வரப் போகிறது. அப்பொழுது அவர்களுக்கு முன் பாத்தியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த பன்னிரண்டு வருஷ காலமாக அவர்கள் எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றமடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. வேண்டுமானால் சட்ட

24th March 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

சபையில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் கிடைத்து அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். சட்ட சபைக்கு வருவதற்கு எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய சமூகம் முன்னேற்றமடைந்ததாக இல்லை. ஆகவே அவர்களுடைய சமூகம் முன்னேற்றமடைவதற்கு அரசாங்கம் இரண்டு காரியங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உத்தியோகங்களில் அறுபது சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கப்படவேண்டும். இதனால் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு கசப்பு ஏற்பட்டாலும் பாதகமில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் அவர்களுக்கு முன்னேற்ற சலுகைகள் கொடுத்தால் அவர்கள் படித்துவிட்டு உத்தியோகங்களுக்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையிலும் அவர்களுக்கு உத்தியோகங்களில் அறுபது சதவிகிதம் கொடுத்து உதவ முன்வரவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் இன்னும் அவர்கள் ஜம்புது வருஷங்களிலாவது முன்னேற்றமடைவார்களோ என்று தோன்றவில்லை. என்னுடைய காலத்திற்குள் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவார்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. எவ்வளவோ கிராமங்களில் இன்னும் அவர்கள் பின் தங்கியவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தால் அவர்கள் சலபமாக ஜாதி ஹிந்துக்களுடன் பழகலாம். அப்படியே தான் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும். ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகத்தர்களாக இருந்தால் அவர்களை எல்லா ஜாதி ஹிந்துக்களும் அணுகி பழகுகிறார்கள். ஆனால், சாதாரணமாக ஹரிஜனகை இருந்தால் சிட்ட நெருங்க விடுவதில்லை. அதைப் போலவே தான் உத்தியோகங்களிலும், ஆகவே அவர்களுக்கு உத்தியோகங்களைக் கொடுத்தால் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவர்களுடன் சகஜமாகப் பழகுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். வித்தியாசம் பாராட்டமாட்டார்கள். இன்றைக்கு ஓரளவு ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். அவர்களும் சலுகைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே சக்கிலியர்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு இன்றைக்கு கிணறு வெட்டிக் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களில் கிராமங்களில் சிக்கல் இருக்கிறது. ஒன்றாக வெட்டிக் கொடுப்பது என்றால் யாரும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அவர்களுக்குள்ளே ஆகித் திராவிடங்களில் ஹரிஜனங்கள், பள்ளர்கள்—எனக்கு இந்தப் பெயர்களெல்லாம் தெரியவில்லை—அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு வரை ஒருவர் தெருட்டுக்கொள்வதில்லை. ஒரு கிணறு வெட்டினால் அவர்களே ஒத்துக்கொள்வதில்லை. ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு மத்தியில் பிரசாரம் செய்யும் போது அவர்களுக்குள்ளேயே வித்தியாசம் இருப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது பின் தங்கிய ஜாதியினருக்கு நிலச் சீர்திருத்த மசோதாவினால் உபரியாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலம் ரொம்ப ரொம்பக் குறைவாகத் தான் இருக்கும், அதுவும் 6-ம் தேதிக்குள் எல்லா நிலச்சுவர்ந்தாரர்களும் சக்தியுள்ள வரையில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை விற்பனை முடித்து விடுவார்கள், அப்படி இருந்தாலும் கிடைக்கக்கூடிய நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அவர்களுக்கு முன் பாத்தியதை கொடுக்கவேண்டும். புறம்போக்கு பட்டா கொடுப்பதில் அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில் வருகப்பட்ட இன்ற கிராமத்தில் 400 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. சுமார் 100 குடும்பத்தினர் சிவாஜிமாவின் கீழ் உழுது வருகிறார்கள். இன்று வரையில் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுப்பதில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் அதே மாதிரித் தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒன்று, புறம்போக்கு நிலங்கள் விஷயத்தில் அவர்களுக்கு முன் பாத்தியதை கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு, நிலச் சீர்திருத்தத்தினால் அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும், மூன்று உத்தியோகத்தில் 60 சதவிகிதம் அவர்களுக்கு கிடைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எடுத்து வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

வணக்கம்.

[24th March 1960

* **SRI P. G. MANICKAM** : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சர்க்காரானது இந்த வருஷம் ஹரிஜனங்கள் பேரில் மிகவும் பரிந்துகொண்டு அநேக நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இன்றைய தினம் 60 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு சர்க்காரை நாம் பாராட்டவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பாக, நிதி ஒதுக்குவதில் அக்கரை எடுத்து ஒதுக்கிய நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுவது முக்கிய கடமையாகும். சர்க்கார் வருஷா வருஷம் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களை நமது மாகாணத்தில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களை விட நமது சென்னையில் தான் ஹரிஜன முன்னேற்றம் அதிவேகமாக நடக்கிறது என்று நான் சொன்னால் அது மிகையாகாது. இருந்தாலும் இன்னும் சில காரியங்களை முக்கியமாக நடத்தவேண்டியது அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. அதிலே மிக முக்கியமாகச் சொல்வது, மனிதனுக்கு நல்ல உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் ஆகிய மூன்றும் முக்கியமானது. இந்த மூன்றில் மிகவும் முக்கியமானது இருக்க இடம். இதை ஹரிஜனங்கள் அடைவதில் சக்கார் அதிக அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் 4½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் தீவிர சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஸ்பெஷல் தாசிஸ்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வேயர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் காரியங்கள் தாமதமாகத் தான் நடக்கிறது. இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 321 காலனிகளில் வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்ய விண்ணப்பங்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டன. 1959-ல் 31 கேஸ்கள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்ட் பாஸ் செய்தது 3 தான். மற்றவைகள் இன்னும் நடவடிக்கையில் தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் காரியங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 321 கேஸ்களில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியது 71 கேஸ்கள். இந்த 71-ல் இது வரையில் இரண்டொரு இடங்களில் கூட ஆர்ஜிதம் ஆகாமல் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அங்கு இருக்கும் கலெக்டர் அவர்கள் மிகவும் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். சிரத்தை எடுத்து 19-10-1959-ல் ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி மீட்டிங்கில் ஜாபிதா தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அதில் 26 கேஸ்களுக்கு 83 ஏக்கர் 23 சென்ட் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து 1024 குடும்பங்களுக்கு வீட்டு நிலம் வாங்க 1,42,465 ரூபாய்க்கு ஒரு லிஸ்ட் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா ரீதியில் அதற்கு எல்லாவித சடங்குகளும் முடிந்து விட்டது. பாக்கியுள்ள சடங்கை இங்கே யிருக்கிற சர்க்கார் தான் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு பணம் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டும். ஆகையால் இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக நிலம் வாங்கிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமானால் என்னுடைய தொகுதியிலும் சில காலனிகளுக்கு நிலம் கிடைக்கும், அப்போது ஹரிஜனங்கள் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதிலே சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் 36 இடங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்களின் பட்டா நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி இந்தக் கூட்டத்திலல்லாமல் கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக இதைப் பற்றித் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு காரியமும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் தீர்மானம்போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மாகாண வெல்பேர் அப்டி மீட்டிங்கில்

That this Committee request the Government to issue necessary instructions not to cut such of those Harijans who are already occupying private patta lands without prior sanction of the Government."

24th March 1960] [Sri P. G. Manickam]

என்று தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியபோது என்ன தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால்

“Special legislation will have to be undertaken for this purpose”

என்று. ஆனால் சர்க்கார் இங்கு கொடுத்திருக்கிற ஹரிஜன நலத் துறை பற்றிய குறிப்பிலே என்ன தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் “வேறொரு இடத்தில் மனைக்கட்டு வழங்கப்படும் வரையில் அவர்களை வெளியேற்றுவது நிறுத்தப்படுகிறது” என்பது. இதனுடைய அர்த்தமே புரியவில்லை. சர்க்கார் நிறுத்தப்படுகிறது என்று செரல்வுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் கேஸ் நடந்தது, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 8 கேஸ்கள் போய் கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பட்டா நிலங்களில் 10, 20, 30 வருஷங்களாக இருந்து அனுபவித்து வரும்போது இந்த இடங்கள் அவர்களுக்கே கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். அல்லது ஹரிஜன காலனிகளை வேறொரு இடத்தில் அமைப்பதானால், வேறொரு இடம் கொடுக்கப்படுகிற வரையில், ஆர்ஜிதம் செய்யும் வரையில் வெளியேற்றக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நில ஆர்ஜிதத்திற்கு ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி 2 அல்லது 3 நாட்களுக்கு முன்பு சட்ட சபைக் கூட்டத்தில் கேட்டோம். அப்போது அமைச்சர் பதிலளிக்கும்போது டிபார்ட்மென்டில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பரிசீலனை முடிந்த பிறகு சட்ட சபையில் சமர்ப்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். நில ஆர்ஜித சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றி தனியாக இந்திய அரசாங்கம் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி திருத்தும்போது முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது எந்த நிலத்தை சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு கண்டிப்பாகக் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டும். இப்போது ஒரு நிலத்தை தேர்ந்தெடுத்தால் நிலச் சொந்தக்காரர் என்ன செய்கிறார் என்றால் அங்கே ஒரு கிணறை வெட்டிப் போடுகிறார், சிறு பாதைகளைப் போட்டு விடுகிறார். இம்மாதிரி ஏதாவது செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்காரினால் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கென்று ஒரு இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு கண்டிப்பாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். இதில் கூட 4(1) நோட்டிபிகேஷன், 6 (1) நோட்டிபிகேஷன் எல்லாம் சென்னையில் வந்து சர்க்காரால் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது இந்த நோட்டிபிகேஷன் எல்லாம் போர்ட் செய்ன்ட் ஜார்ஜ் கெஜட்டில் வெளியாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஜில்லா கெஜெட்டில் பதிவு செய்து ஜில்லா கலெக்டரே நடைபடிக்கை எடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொது சுகாதாரம். இதிலே நமது சர்க்கார் மிகவும் அக்கரை கொண்டு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பொது சுகாதாரத் துறையிலே தற்போது முக்கியமாக ஜில்லாக்களில் நடைபெற்று வருவது கிணறுகள் வெட்டிப் போடுதல் தான். இதற்காக ஜில்லாக்கள் தோறும் ஈரல் காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் ஸ்கீம் இருக்கிறது. போதுமான வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் நான் சர்க்காரை ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு வேறு நல்ல காரியங்களையும் செய்யலாம். என் தொகுதியில் ஏறக்குறைய 24 இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு சுடுகாடுகள் இல்லை. இது சம்பந்தமாக ஹரிஜன நல இலாகாவுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். என் பிராந்தியத்தில் வேறு சில பகுதிகளில் 35 இடங்களில் அவர்களுக்கு சுடுகாடு இல்லை. எனவே இந்தப் பணத்தொகையை சுடுகாடுகள் கட்டிக் கொடுத்தல் போன்ற பல காரியங்களுக்கு செலவிடலாம். காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் ஈரல் வாட்டர் ஸ்ப்ளீஸ் ஸ்கீம் கிணறுகளை வெட்டும் வேலைகளை கலெக்டர் நிறைவேற்றலாம். இந்தப் பணத்தொகையில் ஹரிஜனங்களுக்கு நடைபாதைகள், சுடுகாடுகள் முதலிவயவைகளை அமைத்துக்கொடுக்கலாம்,

12 noon.

[Sri P. G. Manickam] [24th March 1960]

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மின்சாரத் திறகாக 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பேது இதற்காக 1960-61-ம் ஆண்டுக்கு 1½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த 1½ லட்ச ரூபாய் போதாது என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். ஏறக்குறைய 7,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார ஸப்ளை செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆங்காங்கு உள்ள ஹரிஜன தெருக்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு லைட்டுகள் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு சொல்கிறது. அதற்குத் தான் இந்தத் தொகை காணும். ஆனால் மனுக்கள் போட்டுள்ள கிராமங்களில் கூட இன்னும் தெருக்களில் மின்சார விளக்குகள் போடவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறைந்தது 10 லட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்கி இது வரை தெருக்களில் மின்சார விளக்குகள் போடாத இந்த 7,000 கிராமங்களில் ஹரிஜன தெருக்களில் மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மலங்களை எடுத்துச் செல்ல கைவண்டி வழங்கும் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். இதற்கான பணத்தில் 50 சதவிகிதத்தை மானியமாகக் கொடுக்க மத்திய சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறார்கள். 1961-ம் ஆண்டில் 1,061 கைவண்டிகள் வழங்க 1.08 லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. கைவண்டிகள் செய்வதற்காக சென்னையில் லேசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலுள்ள லேசென்ஸ்தாரர்கள் கைவண்டிகளை வாங்கி வெளியிலுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஸப்ளை செய்ய வேண்டும். இது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். பாதித் தொகையை சர்க்கார் கொடுத்து அந்த அந்த ஜில்லாக்களில் இந்த கைவண்டிகளைச் செய்ய லேசென்ஸை வழங்க முன் வந்தால் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இக்காரியங்களைச் செய்ய முன் வருவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கீழ்ப்பவானி வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் நீர்க்கசிவினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஹரிஜனங்களின் நிலைமையைப் பற்றி ஹரிஜன இலாகா விற்கும் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம். கனம் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் அந்த இலாகா காரியத்தையும் கவனித்து வருவதால் அதைப்பற்றித் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கீழ் பவானி வாய்க்கால் நீர்க் கசிவினால் என் தொகுதியில் 7 சேரிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை செங்கிபாளையம், பள்ளிபாளையம், இட்டக்காடுபுதூர், பட்டிகாடு, செங்கம்பாளையம் ஆகிய ஐந்து கிராமங்களும் இன்னும் இரண்டு கிராமங்களும் ஆகும். மேட்டூர் வாய்க்கால் நீர்க்கசிவினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள சேரிகள் மொத்தம் 19. இந்த மூன்று வருஷ காலமாக இது பற்றி நாங்கள் எவ்வளவோ வேண்டி வருகிறோம். மேலும், ஹரிஜனங்களுக்கு இந்திலங்களை கொடுப்பதற்காக ஈரோடில் ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் காரியங்கள் ஒன்றும் சரியாக நடக்கவில்லை. இது வரை நாங்கள் பட்ட பாட்டிற்கு மூன்றே மூன்று காலனிகளுக்கு தான் ஸப்லிடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நாங்கள் எல்லா இடங்களிலும் சம்பந்தமில்லா ஆபீஸர்களையும் பார்த்துச் சொல்கிறோம். எல்லோரும், இங்கே பைல் இருக்கிறது, பைல் அங்கே இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கடைசியில் பைல் காணோம் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே நீர்க்கசிவினால் மக்கள் ஏழ், எட்டு வருஷ காலமாக பாதிக்கப்பட்டு, இப்போது நோய்வாய்ப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்ள நிலம் கொடுக்க அவசியம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன குடும்பங்களுக்கென்றே ஒதுக்கப்பட்ட விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கோபி செட்டிபாளையத்தில் சுமார் 9 கிராமங்களில் 408 ஏக்கர் 12 செண்ட் நிலங்கள் இருக்கின்றன. பவானி தாலுகாவில் 207 ஏக்கர் 600 செண்ட் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவை ரிஸர்வ் ஒன்லி பார் ஹரிஜன்;

(reserved only for Harijans) விவசாயம் செய்வதற்காக ஹரிஜனங்களுக்கென்றே ஒதுக்கப்பட்டவை. ஜாதி ஹிந்துக்கள் அவைகளில் உழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அவைகளிலிருந்து வெளியேற்றி,

24th March 1960] [Sri P. G. Manickam]

அவைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்யவேண்டும். அவைகளை ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டா செய்து தர வேண்டும். இது சம்பந்தமாக கலெக்டருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட பிற அதிகாரிகளுக்கும் எத்தனையோ மனுக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ நல்லசிவம் சொன்னதுபோல, ஹரிஜனங்களுக்கு பொருளாதார முன்னேற்றம் தான் தேவை. இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தால் அவர்கள் பொருளாதார முன்னேற்ற மடைய முடியும். அந்த நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கென்றே ரிஸர்வ் செய்யப்பட்ட நிலங்களாதலால் அவைகளை ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டா செய்து தருவதில் ஒரு கஷ்டமும் இருக்காது. ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களை வெளியேற்றிவிடலாம். இதை உடனே செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்ய ஹரிஜன நல இலாகாவே முன் வர வேண்டும்.

மாநில ஹரிஜன இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஜில்லாக்களில் காரியங்கள் எவ்வாறு நடக்கின்றன என்பதை இங்குள்ள அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ரிப்போர்ட்டு அனுப்புகிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும். ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அவர்கள் சரியான முறையில் செலவழிக்கிறார்களா, அல்லது பணத்தைச் செலவழிக்காமலிருந்தால் செலவழிக்கிறார்களா, அல்லது பணத்தைச் செலவழிக்காமலிருந்தால் செலவழிக்காததற்குக் காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் கவனித்து ஆங்காங்கு ஹரிஜன முன்னேற்ற வேலைகள் நல்லமுறையில் நடக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, while supporting this Demand, I would like to make some suggestions to the Government. At the very outset I must congratulate the Government on having taken the extreme pains and sympathy for the poor Harijans in the State and have evolved measures to improve their conditions. So far as Harijans are concerned the problem is looked by the Government with a sympathetic attitude and that is evident by the fact that every year the amount that is allotted under this Demand is only on the increase.

Sir, two important things have to be taken into consideration, if they want to improve the conditions of the Harijans. There is land hunger and house hunger among the Harijans. So far as the housing problem is concerned I think it can be effectively solved only by bringing in a legislation by which all the homesteads where Harijans are living for a long time, whether the homesteads are located in Government pcramboke lands or private lands, should be registered in their favour. If such a kind of legislation is introduced, I think the housing problem of the Harijans to a very large extent can be solved.

As regards the land problem of the Harijans, it should be the policy of the Government to give on a permanent lease basis all the available cultivable lands which are in the possession of the Government. Shortly, we are bringing in land ceiling legislation and then it will be possible for us for giving lands for the landless. It should also be the policy of the Government to give to the Harijans lands on perpetual lease, which are under their possession. I think it is proper and just to introduce as early as possible in our State that kind of policy also.

[Sri T. T. Daniel]

[24th March 1960]

I find that so far as Madras State is concerned, the house sites are registered in the name of the Harijans. This seems to be the policy in all other districts except Kanyakumari District, where house-sites are registered not in the names of the Harijans but are only given on a perpetual lease basis. I wish that the Government should extend this policy which is prevalent in the case of other districts to the transferred territory also.

Then coming to the disposal of educational concession applications, it is well known that there is considerable delay. They are unable to get the concession in time and so they are put to lot of anxiety. Of course, it is a fact that enormous applications are received by the District Welfare Officers in this regard.

So far as these applications are concerned, for the college students, these can be disposed of by the Collector, for the high school students by the District Educational Officer and for the primary and middle schools by the Inspector of Schools and also the Welfare Officer. If such a kind of change is introduced, I think they will be able to get their concessions in time. In the awarding of scholarships also, I find that nearly Rs. 23 lakhs of rupees are allotted under this head in the Budget. But on a perusal I find that a sum of about Rs. 14 lakhs is allotted for backward communities and only about Rs. 9 lakhs is allotted for Scheduled Castes and Hill Tribes. I think that our Government should make a recommendation to the Central Government that the allotment for the Scheduled Castes and Hill Tribes should be larger than the allotment that is made for backward communities.

Then, Sir, in awarding scholarships, at present scholarships are given only if the Harijans are staying in hostels. If they stay in their own houses and sudty, scholarships are not given. I would suggest that scholarships should be given to all Harijan students whether they are staying in the hostels or in their own houses.

Also, scholarship should be given on the basis of merit. That must be the criterion which the Government should have in their mind when they award scholarships for Harijan students. At present I hear that Harijan students who have secured above 360 marks are not given scholarships whereas Harijan students who have secured 35 per cent marks are awarded scholarships. I think it must be the policy of the Government to give scholarships on the basis of merit. Then only Harijan students who have got special aptitude and talent would be really benefited.

Then, Sir, I would like to submit that so far as the Slater Hostel in the Madras City is concerned, I understand that proper representation in the matter of admissions, is not given to Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari districts. I request the Government to see that proper representation for these three districts in the matter of admissions to this hostel is given every year.

24th March 1960] [Sri T. T. Daniel]

I would also like to say that there is a community called 'Chemman' community which was included in the list of Scheduled Castes before the Transferred Territory was added on to the Madras State. But unfortunately this community has not been included in that list after its merger. We have sent a Memorandum to the Government requesting them to include this community in the list of Scheduled Castes and pass an order as early as possible. For the last three years, they did not get any benefit which the Scheduled Castes are entitled to.

Sir, at present Harijan students have to pay their examination and college fees and therefore many of them are unable to pay their examination and college fees at the time when they have to sit for their examinations. At present a Harijan student has to pay the fees first and then get refund. That also must be changed and the Government should exempt Harijan students from paying the examination fee for the S.S.L.C. Examination and college examination fees.

So far as Christian Harijans are concerned, I would say a word. In the provisions of the Constitution, it is clearly laid down that there shall not be any discrimination on grounds of religion. Simply because Harijans become converts to other religions, they should not lose the concessions which their Hindu brethren are entitled to. As already pointed out by the hon. Member, Sri Lazar, that even after conversion, socially, economically and politically, these Christian Harijans are also as backward as their Hindu brethren. So, when this matter comes up before the Central Government for discussion, I think the Hon. Minister will point out that such a kind of discrimination should not exist in a secular State and that all the Harijans irrespective of the religion to which they belong, should be entitled to all the concessions.

(Sri A. Govindasamy in the Chair.)

So far as Budget provisions are concerned, a large amount has been allotted for housing schemes. Rs. 31.1 lakhs have been allotted for the housing scheme. For construction of houses, under the present scheme, Rs. 500 is given as subsidy by the Government and the Harijans will have to pay Rs. 250. Many poor Harijans are unable to get the benefit of this scheme because they are not in a position to pay their contribution of Rs. 250. Therefore, I would request the Government to represent these difficulties of Harijans to the Central Government so that they may make some modification in the scheme and especially the poor Harijans may also get the benefit under the housing scheme.

It is also found that in certain years, the Central Government aid for the purchase of bulls has not been utilised completely. I think that at least in the future the Government would see that all the Central aid which will be made available to the State Government for the benefit of Harijans is availed of completely.

[24th March 1960]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன இலாகா மாலியத்தின் மேல் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஆதித்திராவிட சமூகத்தார்கள் இந்து மதத்திலிருந்து வேறு மதத்திற்கு மாறி விட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டு ஆதி திராவிட மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளைக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் எந்த விதத்திலும் இந்து மதத்திலே உள்ள ஆதித் திராவிடர்களை விட உயர்ந்து விடவில்லை என்பதை இந்தச் சட்டசபையிலே பல தடவை உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருந்து வந்த உறுப்பினர் அவர்களும், ஆரம்பத்திலே பேசிய லால்குடி உறுப்பினர் அவர்களும் தக்க ஆதாரத் தோடு, ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த விஷயம் பற்றி பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எதோ மதம் மாறிவிட்டார்கள் என்பதற்காக இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுப்பதில்லை என்பது உண்மையிலேயே மிகவும் கொடுமையானது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் ஜாதி மத அடிப்படையில் பாடுபாடு கூடாது என்று சொல்லும்போது மதம் மாறிய காரணத்தினால் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், கிரிஸ்தவ மதத்திற்குப் போனவர்களை இந்து மதத்திற்கு வா என்று கட்டாயப்படுத்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாகவே நம்முடைய நோக்கம், சில பழங்குடி மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் பொருளாதாரத்திலும் சமூகத்திலும் இருப்பவர்கள், உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பது தான். கிருஷ்ண மதத்திற்கு மாறிவிட்ட காரணத்தால் அவர்களுடைய அந்தஸ்து உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. உடையார்கள் உடையார்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆதித் திராவிடர்கள் ஆதித் திராவிடர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மதம் மாறிய காரணத்தால் அவர்களுடைய அந்தஸ்து சமுதாயத்தில் உயர்ந்து விட்டது என்ற காரணம் காட்டி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகை இல்லை என்பது பொருத்தமாகாது. ஆகவே, இந்த முறையைத் தீவிரமாக ஆலோசித்து, மத்திய அரசாங்கத்தின் குறுக்கீடு இருந்தால், அவர்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, மதம் மாறிய அவர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், குடியிருப்பு வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில் கூட, ஹரிஜன நல அதிகாரியை அவர்களுக்கும் மனைக்கட்டு வாரங்கிக்கொடுக்கும்படி கேட்டால், “அவர்களுக்கு அந்தத் தகுதி கிடையாது; காரணம் அவர்கள் ஜாதி இந்து ஹரிஜனனல்ல” என்று மறுக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால், அது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மதம் மாறிய ஆதித்திராவிட ஹரிஜன மக்களுக்கெல்லாம் குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக்கொடுக்கும் விஷயத்திலே அரசாங்கம் சலுகை கொடுக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : வீடு கட்டுவதற்கு மான்யம் தருவதில்லை. ரூ. 550 அரசாங்கம் கொடுத்து ரூ. 200 குடியிருக்கப் போகிறவர்கள் போட்டுக் கட்டிக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லுகிற அந்தச் சலுகைகள் இவர்களுக்குத் தரப்படுவது இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, மிக முக்கியமாக தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பற்றி பல ஆண்டுகாலமாகப் பேசி வருகிறோம். அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களும் தங்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் தீண்டாமை எள்ளளவும் குறையவில்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதோ 1958-59-ம் ஆண்டில் 70 வழக்குகள் தொடரப்பட்டு, அதிலே 26 வழக்குகளில் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பல வழக்குகள் தொடரப்பட

24th March 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

முடியாமல் இருக்கின்றன. எங்கள் வட்டாரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தீண்டாமைக் கொடுமையினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது வழக்குகள் தொடர்வார்களானால், அவர்கள் மேலும் எந்த அளவு கொடுமைக்கு உள்னாக நேரிடுமோ என்ற பயத்தினால் வழக்குத் தொடரத் தயக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை எங்கள் வட்டாரத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு துணை சேவக்குகள் (டெபுடி சேவக்குகள்), பாடுவதற்கும் பஜனை செய்வதற்கும் பாடல்கள் நியமித்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இவர்கள் எங்கள் பகுதியில் வேலை செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இவர்கள் எங்கே வேலை செய்கிறார்கள், எப்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. இருக்கும் டெபுடி சேவக்குகளும், பாட்டு பாடக் கூடியவர்களும், பஜனை செய்கிறவர்களும் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பிரசாரம் செய்வதற்கும், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் தயவினால் கிடைத்த சம்பளம் என்று நினைத்து, கட்சிப் பிரசாரத்திற்குத் தான் இயங்குகிறார்களே தவிர, உறுதியாகவும், உண்மையிலேயும், தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்பதிலே அக்கறை செலுத்துகிறார்கள் என்று நான் நினைப்பதற்கு வழி வகை இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறேன் என்பதற்காக நான் இதைக் குற்றச்சாட்டாகக் கூறவில்லை. ஆனால், நான் என் தொகுதியில் ஏழு ஆண்டுகளாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தும், அங்கே இருக்கும் டெபுடி சேவக்குகள் இதுவரை என்ன வேலை செய்கிறார்கள், எப்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எங்களோடு தொடர்பு கொள்ளுவதற்குக்கூட அவர்களால் முடியவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்னும் அவர்கள் செய்யும் வேலை என்னவென்றால், மாடு பிடித்துக்கொடுக்க விண்ணப்பம் வாங்குவது போன்றது. விண்ணப்பங்கள் கொடுங்கள் என்று கேட்டு, இரண்டு ரூபாய் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற சுயநலம் இருக்கிற காரணத்தால்தான் செய்கிறார்களே தவிர தீண்டாமையை ஒழிப்பதில் அக்கறை செலுத்துகிறார்கள் என்றோ, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் நாடுகிறார்கள் என்றோ சொல்ல முடியாது.

மாதத்திற்கு ஒரு முறை, 30-ம் தேதி, ஹரிஜன் டே செலிப்ரேஷன் என்று போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை, இரண்டு ஆண்டுகளாக ஹரிஜன் டே செலிப்ரேஷன் என்று கொண்டாடுவதில் அங்குள்ள அதிகாரிகள் அக்கறை செலுத்துகிறார்களா என்று பார்த்தால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மாதத்தோறும் எந்த எந்த இடங்களில் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படுகிறது என்பதற்கு அறிக்கை வரும், அந்த அறிக்கை கூட இப்பொழுது வரவில்லையென்றால், தீண்டாமையை ஒழிந்து விட்டது, இனி ஹரிஜன தினம் கொண்டாட அவசியம் இல்லை என்ற நிலை வந்துவிட்டதென்று நினைப்பார்களானால் உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையிலே அமுலாக்கப்படவில்லை என்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் மாவட்ட வெல்பேர் கமிட்டிகள் பற்றி. அதாவது, ஹரிஜன நல இலாகா சம்பந்தப்பட்ட கமிட்டியில், அதிலே உள்ள உறுப்பினர்களைப் பார்த்தால் அதில் எதிர்ப்பாளர்களாக இருந்தால்தான் உறுப்பினர்களாக இடம் பெறுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அல்லாத ஜாதி இந்துக்கள் ஒத்துழைத்து வேலை செய்வதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்பொழுது இங்கே தலைவராக இருக்கும் கனம் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள்கூட தென்னாற்காடு மாவட்ட கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[24th March 1960]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது சட்ட மன்றத்தில் தலைவராக விளங்கும் கனம் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கலாம். ஆனால், மாவட்ட அமைப்புகளில் பார்த்தால் பல இடங்களில் இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கேயுள்ள அமைப்புகளில் இருக்கிறவர்கள் மக்களோடு தொடர்பு கொள்ள வழிவகை இல்லாமல் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இங்கு சென்னையிலிருந்து டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் ஆத்தூருக்கு வந்திருந்தார். ஹரிஜன நல இலாகா மூலமாக பழங்குடி மக்களுக்குச் சில திட்டங்கள் நிறைவேற்ற அரசாங்கத்திற்குத் திட்டம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்குக்கூடத் தெரிவது இல்லை. ஆனால், ஆளும் கட்சியிலுள்ள ஒருவர் அவரோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் வெளிவராத விஷயங்களைக்கூட தெரிந்துக் கொள்வதற்கு அவருக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவானேன் என்று எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரிகள் தூண்டப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகளை நான் குறை கூறவில்லை. என்ன எண்ணம் அதிகாரிகளுக்கு வளருகிறது என்றால் ஹரிஜன நலக் குழு அளவில் உள்ளவர்களெல்லாம், ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக வேலை செய்வதுதான் தங்கள் கடமை, எந்த விதத்திலும் எதிர்க்கட்சியினரோடு தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினரோடு தொடர்பு கொண்டால் கூட உத்தியோக உயர்வுக்கு ஆபத்து வந்து விடுமோ, அமைச்சராலோ மற்றவர்களாலோ என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, நான் சொல்கிற காரியங்களைக் கவனித்தால்தான் சரி, இல்லாவிட்டால் அமைச்சரிடம் கூறி உன்னை ஒழித்துவிடுகிறேன் பார் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இருப்பதால், அதிகாரிகள் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் பணியாற்ற முடியவில்லை என்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இவ்வாண்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் எட்டில்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேண்டுமானால் புஞ்சை நிலம் இல்லாமல் இருக்கலாம், நஞ்சை நிலத்தையே கொடுக்கவேண்டியிருக்கலாம், நிலம் கிடைப்பதிலேயும் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், சேலம் போன்ற வறண்ட பகுதியிலே கூட மனைக்கட்டுகள் அவர்களுக்கு ஒதுக்குவதில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்க முடியாது. ஆத்தூர் தாலுகாவிலே ஓந்தாறு ஆண்டுகளாக மனைக்கட்டுகளுக்காக வேண்டி மனுக்கள் எழுதிக்கொடுத்திருந்தாலும், போதிய கவனம் அங்கே உள்ளவர்களால் செலுத்தப்படவில்லை. அதற்கு நேரம் இல்லை, போதிய சிப்பந்திகள் இல்லை என்ற காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், கவனிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவைகள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

சேலத்திலுள்ள மாவட்ட நல அதிகாரிக்குக் கீழே தாசில்தார் நிலையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக ஒருவரைப் போடப்போவதாக கேள்விப்பட்டேன். ஆனால், இன்னும் போடவில்லை. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலேயும் 30, 40 கிராமங்கள் இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்குக் குடியிருப்பு சம்பந்தமாக, மாவட்டம் முழுவதும் எவ்வளவோ வேலை இருக்கலாம். அதற்குத் தகுந்த ஆட்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும். பல மாவட்டங்களில் அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், சேலம் மாவட்டத்தில் நியமிக்கப்படவில்லை, அங்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக உறுதியாக ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்படவேண்டும்.

வெல்பேர் அதிகாரி ஒருவர் மாதம் 20 நாள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார். ஏதாவது ஒரு தகவல் வேண்டி அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், பொறுப்பான முறையில் தகவல் சொல்ல யாரும் அங்கே இல்லை. குமஸ்தாவைக் கேட்டால், “வெல்பேர் ஆபீசர் சந்தைக்கு மாடு வாங்கப் போயிருக்கிறார். சுற்றுப்பிரயாணம் போய்விட்டார்” என்று இதுபோன்று சொல்லப்

24th March 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

படுகிறது. இதனால் தகவல் தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே, பொறுப்பான முறையில் பொதுமக்களின் சார்பாக அங்கு செல்பவர்களுக்கு விஷயங்களை எடுத்துச்சொல்வதற்குத் தகுந்த அதிகாரி தாசில்தார் அந்தஸ்திலாவது உறுதியாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஒவ்வொரு ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரியின் கீழ் தாசில்தார் கிரேடியே ஒருவர் வேலை செய்யவேண்டியது அவசியம். ஹரிஜன நல அதிகாரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது பொறுப்பாக அலுவலகத்தில் ஒருவர் இருக்கவேண்டுமென்று கருதி, அவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இனிமேல் செய்வார்கள் என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதுதான். அதிலே அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்பதை நான் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் வேண்டுமென்று பல இடங்களிலிருந்து மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. சில மாவட்டங்களில் ஏராளமாக விடுதிகள் திறந்திருக்கிறார்கள். சில மாவட்டங்களில் குறைவாக இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டம் போன்ற பின்தங்கிய பகுதிகளில் விடுதிகள் திறக்கவேண்டுமென்றால், அரசாங்கத்தின்கொள்கை மெதுவாகத்தான் இருக்கிறது. ஏற்கனவே தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் விடுதிகளை அரசாங்கமே எடுத்தகொண்டுவரும் காரணத்தால், புதிய விடுதிகளை அதிகப்படியாகத் திறக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஹைஸ்கூல் இருக்கும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இதைப்போன்று வீடுகள் மிகவும் அவசியம். அங்கே படிக்கின்ற மாணவர்கள், 7, 8 மைல் தூரத்திலிருந்து தினந்தோறும் வரவேண்டுமென்றால் அது முடியாத காரியம். ஆகவே விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்க வேண்டியது அவசியம். பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கு விடுதிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை. மாணவர்கள் மிகவும் ஆர்வத்துடன் படிக்க வருகிறார்கள். ஆனால், போதுமான இட வசதி விடுதிகளில் இல்லை. குறிப்பாக எங்களைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடம் வந்து, எங்களுடைய சிபார்சுகளைப் பெற்றாலாவது விடுதிகளில் இடம் கிடைக்குமா என்று முயற்சி செய்கிறார்கள். அந்த அளவு மாணவர்கள் படிக்க முன் வரும்போது, எவ்வளவு கூடுதலான இடம் வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவானாலும் சரி, அதைப் பொது மக்கள் வரி மூலமாகக் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். விடுதிகளில் தங்கிப்படிக்க விரும்பும் மாணவர்களுக்கு இடமில்லை என்ற நிலை ஏற்படாதிருக்கும்படி செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் — உபகாரச் சம்பளம் — கொடுக்கும் சலுகை முக்கியமானது. இது போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுவும் உரிய காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதம்தான் கொடுக்கப்பட்டது. பத்து மாதங்களுக்கு அங்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். மிக விரைவில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நிர்வாக முறையில் தடை இருந்தால், அதை நீக்க வேண்டும். போதிய அதிகாரிகள் தேவையென்றால், போதிய அதிகாரிகளை வழங்க வேண்டும். அதிலே அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக ஆதிவாசிகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஆதிவாசிகள் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. எனது ஆத்தார் தொகுதியில் ஏறக்குறைய 30,000, 40,000 மலைஜாதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்ததன்மான சலுகைகளும் செய்துகொடுக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களைச் சந்திப்பதற்குக் கூட போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. அவர்களைச் சந்தித்து

[Sri M. P. Subramaniam]

[24th March 1960]

பல காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால், போவதற்கு பாதைகள் கிடை யாது. பாதைகள் போடவேண்டுமென்று பல முறை அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். இது வரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே 1960-61-ம் ஆண்டில் ஆதிவாசிகள் இருக்கக் கூடிய பகுதிகளுக்கு ரோடுகள் போடுவதற்கு ரூ. 20,000 ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ரூ. 20,000 வைத்துக் கொண்டு எத்தனை மைல் பாதை போட்டுவிட முடியும்? தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆதிவாசிகள் இருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் பாதைகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இது கடுகு அளவுக்குக்கூட பயன்படாது. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு 20, 30 மைல்களுக்காவது பாதைகள் போட்டால் தான் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று நாம் ஏதாவது செய்ய முடியும். 7, 8 ஜில்லா போர்டு பள்ளிகள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த பள்ளிகள் வேலை செய்கின்றனவா, இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு ஆள் இல்லை. பல ஆசிரியர்கள் கீழே இருந்துகொண்டு சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு பள்ளிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே பள்ளிகள் நடக்கின்றனவா, இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு வழிவகை இல்லை. அவர்களுக்கு முதல் சலுகையாக போக்குவரத்திற்கு பாதைகள் போட்டுக்கொடுத்துவிட்டு, பின்னால் மற்ற வசதிகளைச் செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு மலைப் பகுதியில் ஒரு உணவு விடுதி வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால், சேலத்தில் எர்க்காட்டிலும், கொள்ளிமலையிலும் ஏற்கனவே இரண்டு விடுதிகள் இருக்கின்றன. ஆதலால் மூன்றாவதாக ஒரு விடுதி ஏற்படுத்தமுடியாது என்று அதிகாரிகள் அந்தக் கோரிக்கையை புறக்கணித்துவிட்டார்கள். ஆதிவாசிகளுக்கு நாம் செய்கின்ற காரியங்கள் மிகவும் குறைவு. அந்த பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு விடுதி வேண்டுமென்று சொன்னால், மாவட்டம் புராவுக்கும் இரண்டு விடுதிகள் இருக்கின்றன. ஆகையினால் மூன்றாவது விடுதி ஏற்படுத்துவதற்கில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. கல்வராயன் பகுதியில் ஆதிவாசிகள் குழந்தைகளுக்கு ஒரு உணவு விடுதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் எவ்வளவுதான் வசதிகள் செய்துகொடுக்க முற்பட்டாலும், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உயர்ந்தால்தான் தீண்டாமை ஒழியும். கல்விச் சலுகை அல்லது உத்தியோகம் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. உண்மையிலேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும். ஜாதி இந்துக்களின் தாட்சண்யத்திற்கு உட்பட்டிருக்கும் வரையிலே அவர்கள் எந்த விதத்திலும் முன்னேற முடியாது. அவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட ஆரம்பித்தால் ஹரிஜன அமைச்சர் சேர்ப்பது கிடையாது. பண்ணையிலே வேலை ஆட்களை வைப்பதில்லை, வீதியிலே நுழைய விடுவதில்லை. அப்படிக்கு இல்லாமல் அவர்களுடைய உரிமைகள் நிலை நாட்டப்பட்டால்தான், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும். 10 பேர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதனாலோ அல்லது சில பேர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதினாலோ இந்தப் பிரச்சனையை தீர்த்துவிடமுடியாது என்பதை கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : தலைவர் அவர்களே, முதல் முதலாக எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் கூறிய கருத்துக்கு மாறான கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் கிருஸ்தவர்களாக மா யபிள்கூட, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து வரும் சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். பொதுவாக பொருளாதாரத் துறையில் எளியவர்களாக இருந்தால், எந்த வகுப்பினராயினும் சரி, எந்த மதத்தினராயினும் சரி, எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவரானாலும் சரி, அவர்களுக்கெல்லாம் இது போன்ற சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் நான் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பேன். ஆனால் இம்மாதிரி குறுகிய மனப்பான்மையோடு ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டும் அம்மாதிரி சலுகைகளை வழங்கவேண்டுமென்று

24th March 1960]

[Sri V. Sankaran]

கேட்பது பொருந்தாது. ஹிந்துவைப் பொறுத்தவரையில் ஜாதி ஹிந்து என்றும், ஹிந்து ஹரிஜனங்கள் என்றும் இரண்டு பிரிவுகள் துர்ப்பாக்கிய வசமாக இருக்கின்றன. இதை மத்திய அரசாங்கமும் ரெகக்ஷேஸ் செய்திருக்கிறது. அது மாதிரி ஜாதி ஹிந்துக்கள் என்றும் ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்கள் என்றும் பிரிவுகள் கிடையாது. அப்படி ஒப்புக்கொண்டால் இதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஒரு ஹரிஜன் முஸ்லீமாக மாறியிருக்கலாம். ஒரு ஹரிஜன் புத்திஸ்ட் ஆக மாறியிருக்கலாம். பின்பு முஸ்லிம் ஹரிஜன், புத்திஸ்ட் ஹரிஜன் இது போன்ற பல பாகுபாடுகள், வேறுபாடுகள் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவிடும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் கிறிஸ்தவ ஹரிஜன் என்ற பாகுபாடு ஏற்படுவதற்கு இடம் கிடையாது. கிறிஸ்தவ ஹரிஜன் கிறிஸ்தவன் என்பது மட்டுமல்லாமல், முஸ்லிம் ஹரிஜன் என்றும், புத்திஸ்ட் ஹரிஜன் என்றும் கேட்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் சர்க்கார் யார் பொருளாதாரத் துறையில் பாக்கிவாடாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். பின் தங்கியவர்களாகக் கருதி சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டால் போதும். மதம் மாறிய ஹரிஜனங்களுக்கு இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்குள்ள சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால் இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. புத்திஸ்ட் மாறிய ஹரிஜனங்களைக் கூட ஹரிஜனங்களாக மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. Constitution scheduled castes லிஸ்டில் கிறிஸ்தவ ஹரிஜன் என்று சேர்க்க முற்பட்டால், அதே போன்று முஸ்லிம் ஹரிஜன் என்றும் புத்த ஹரிஜன் என்றும் சேர்க்கவேண்டிய நிபந்தனைகள் ஏற்படலாம். ஆகவே, இது போன்ற பிரச்சனைக்கு இடமே இல்லை. ஹிந்து மதத்தில் வேறுபாடு இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மதத்தில் அம்மாதிரி ஒன்றும் வேறுபாடு கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் வேறுபாடு உயர்வு தாழ்வு என்றிருப்பதுபோல் கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஒன்றும் கிடையாது என்று மாறினார்கள். இப்போது மாறுபாடில்லை. வேறுபாடு இருக்கிறது என்று சலுகைகளுக்காகச் சொன்னால் எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

கிறிஸ்தவர்களுக்கு இம்மாதிரி சலுகைகள் கொடுக்காவிட்டால், பழைய படி அவர்களை ஹிந்து ஹரிஜனங்களாக மாற்றுவதற்குக் கூப்பிடுவதாக இருக்குமென்று எம். பி. சிப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் நான் இதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய பிறகு மிஷனரியிடமிருந்து பல வசதிகள் கிடைக்கின்றன. அவர்களுக்குப் படிப்பு வசதிகள், இன்னும் பலவித அனுகூலங்கள் கிடைக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் பெனிபிள்களையும் கொடுத்தால் “டபிள் அட்வான்டேஜ்” ஆகிவிடும். ஆதலால், ஹிந்து ஹரிஜனங்களெல்லாம் கிறிஸ்தவர்களானால் இரட்டிப்பு சலுகைகள் கிடைக்குமென்று அவர்கள் மதம் மாற்றுவதற்கு ஆசை காட்டுவது போல் ஆகும். அம்மாதிரி செய்தால் ஹிந்து மதத்திற்கு “சோஷல் இன்ஜஸ்டிஸ்; ஏற்படுத்துவதாகும். அம்மாதிரி இரண்டுவித அட்வான்டேஜ்கள் கிடைப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அங்கேயும் சலுகை வாங்கிக்கொண்டு, இங்கேயும் சலுகை வேண்டுமென்று கேட்பது சரி அல்ல. கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய பிறகு, பிராமின் கிரிஸ்டியன், உடையார் கிரிஸ்டியன், மறவர் கிரிஸ்டியன் என்ற பிரிவினையே கிடையாது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்களுக்கு ஒன்றும் “டிஸ்டிபிலிடி” கிடையாது. பிராமினாக இருந்தவர்களும் கிறிஸ்தவர்களாக மாறியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் மாறிய பிறகு கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ள சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள். பிராமினுக்குள்ள “டிஸ்டிபிலிடி” கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய பிறகு நான் பிராமின் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. கடிவாளம் என்றால் வாயை மூடுவது, காணம் என்றால் வாயைத் திறப்பது என்பது கூடாது. ஏதாவது ஒரு நிலையில் இருக்கவேண்டும். இப்படிப் பார்த்தால் கிறிஸ்தவன், அப்படிப் பார்த்தால் ஹரிஜன் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியாது. சட்டசபையில் போதிய ஸ்தானம் . . .

[24th March 1960]

SRI S. LAZAR : I would request my hon. friend, Sri V. Sankaran to meet this point viz., the point raised by Mr. Subramaniam very rightly that religion alone is standing in the way. If in a moment a Christian Harijan declares by a gazette notification that he becomes a Hindu then he is entitled to all the privileges. I want my hon. friend to explain this. Does it follow automatically the moment he declares as a Hindu, he becomes automatically, economically forward, socially forward, educationally forward? If that is not so, is it not a fact that the argument of hon. Subramaniam is perfectly right that religion stands in the way. So I request my hon. friend to explain this.

SRI V. SANKARAN : தலைவர் அவர்களே, கட்சி விட்டுக் கட்சி மாறுவதைப் போல்தான் மதம் விட்டு மதம் மாறுவது என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. இம்மாதிரி மதம் மாறும்போது சில நோக்கங்களோடு தான் மாறுகிறார்கள். அங்கே மிஷனரியிடமிருந்து சில சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. சில வசதிகள் கிடைக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காகத்தான் மாறுகிறார்கள். அங்கேயும் பல வசதிகளும் இருக்கின்றன. சர்க்காரிலிருந்து வசதிகளையும் பெறவேண்டுமென்றால், இரண்டு வசதிகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அம்மாதிரி செய்வது ஹிந்து மதத்திற்கு அநீதி அல்லவா? ஆகவே, அதற்கு சர்க்கார் இடம் கொடுக்கக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கும் பேக்வர்ட், பின் தங்கியவர்கள் என்ற முறையிலே சலுகை கொடுத்தாலே போதும். சட்ட சபையில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் அவர்களுக்குத் தனி ஸ்தாபனங்கள் வேண்டுமென்றெல்லாம் கேட்கப்பட்டது. அப்படியெல்லாம் செய்யப் படுகிறதால், பழமையான நிலைக்கே நம்மைக் கொண்டு போய்விடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சுய ராஜ்யம் அடைந்த பிறகும், முன்னிருந்த அந்தப் பழைய நிலைக்கு, அம்பேத்கார் முறைப்படி வேண்டுமென்றால், முன்னேற்றம் ஒரு நாளும் அடைய முடியாது. அது ஒரு குறுகிய மனப்பான்மை என்று தான் சொல்லுவேன்.

ஸ்காலர்ஷிப் சம்பந்தமாக, அதிகமாக டிஸ்க் இருக்கிறது. வருஷக் கடைசி வரைக்கும் கொடுக்காமல் இருந்தால் பெருத்த கஷ்டமாகப் போய் விடுகிறது. காலேஜ்களிலும், பிரின்சிபால்கள் முன்போல் முன் கொடுத்துப் பின் வாங்கிக்கொள்ளும் நிலைமை இல்லை. வருமோ வராதோ என்ற சந்தேகம் வந்து விடுகிறது. இப்படித் தாமதமாவதால் இதனால் கிடைக்கும் அனுசூலம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. School scholarship purpose—frustrate ஆகி விடுகிறது. ஆகவே, வருஷ ஆரம்பத்திலேயே, இரண்டொரு மாதத்திற்குள் இந்த ஸ்காலர்ஷிப்புகளைக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேரி ஒழிப்புக்காக நடப்பு வருஷத்திலே மதுரை போன்ற நகரங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு விதமான காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை. போன வருஷம் ஒதுக்கப்பட்டதை, வாபஸ் ஆகி விடாமல், அதையும் இந்த வருஷத்தின் ஒதுக்கீட்டுடன் சேர்த்து துரிதமாகக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையின் 9-வது பக்கத்தில் கிணறு வெட்ட என்று ரூ. 1,500, 2 ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று கண்டிருக்கிறது. அது ஒரு பிராந்தியத்தில் ஒருவருக்கா, ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை வரைக்குமா, அல்லது 2 ஏக்கர் உள்ள ஒவ்வொருவருக்குமா என்று விளக்கம் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* **SRI S. THANGAVELU :** கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட நாள் முதற்

24th March 1960] [Sri S. Thangavelu]

கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்ட, பின் தங்கிய மக்களுக்கென்று, நல்லதொரு திட்டத்தை தீட்டி, வருடாவருடம் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை கொடுத்துக்கொண்டு வருவதற்காக அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்த் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் அறிக்கைப் பிரகாரம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளில் கல்விக்கு 177.26 லட்சம், குடிசைத் தொழிலுக்காக 3.74 விவசாயத்திற்காக 43.92, சுகாதாரத்திற்காக 34.84, வீட்டு வசதிக்காக 75.45, தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரத்திற்காக 10.41 லட்சம் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி, செலவு செய்த தொகையும், செலவு செய்யப்போகும் தொகையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது, கல்விக்காக 110.81 லட்சம், குடிசைத் தொழிலுக்கு 3.63 லட்சம், விவசாயத்திற்கு 39.11 லட்சம், சுகாதாரத்திற்காக 27.73, வீட்டு வசதிக்காக 88.70 லட்சம், பிரசாரத்திற்காக 9.46 லட்சம் ஆக மொத்தம் 353.10 லட்சம். இதிலே மீதம் 73.64 லட்சம் என்று காண்கிறேன். ஆகையினால், ஹரிஜன இலாகா அமைச்சரவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கும் பின் தங்கிய மக்களுக்கும் பயன்பட ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற ராஜ்யங்களைவிட நம் ராஜ்யத்தில், நல்லதொரு திட்டத்தைத் தீட்டி, இந்த மக்களுக்கு உதவிகள் பல செய்வதற்காக இந்த சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை, 5, 20 வருஷங்களாக விவசாயம் செய்துக் கொண்டுவரும் ஆதி திராவிட, மற்ற மேல் ஜாதிகாரர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளானால் அவர்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். பெரும்பணக்காரர்கள் அதிகப்பேர்கள் இல்லை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் என் தொகுதியில், ஹரிஜனங்களிலே, ஏழைகள் ஜாதி இந்தக்கள் இருக்கிறார்கள். ஜாதியில் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம், ஆனால், அவர்களும் ஏழைகளே. ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், எல்லா ஏழை எளியவர்களுக்கும், இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை, 5, 6 வருடங்களையுடையார் செய்து வந்திருப்பவர்களுக்கு, பட்டா செய்து கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையாக என் தொகுதியில், ரெட்டிப்பாளையம் (?) கிராமத்தில் சுமார் 100 ஏக்கராவுக்கு மேல் இருக்கிறது; அதை ஆதிதிராவிடர்களும் வன்னியப் பெருங்குடி மக்களும் பல வருடங்களாகப் பயிர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று, கடந்த பத்தாண்டுகளாகவும் கேட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். ரிவீனியூ அதிகாரிகளிடம் போய்க் கேட்டேன். அவர்கள், “ஹி, ஹி, பார்ப்போம்” என்கிறார்கள். (சிரிப்பு) (டி. என். ராமசாமி; ஒன்ஸ்மோர், மறுபடியும் சொல்லுங்கள்) ஆகவே, இதையெல்லாம் சீக்கிரமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஆலயப் பிரவேசம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் பத்து வருஷத்திற்கு முன்பே நடந்தாகிவிட்டது. சுசந்தரம் வந்த பிறகு அம்மாதிரி மாறுபாடெல்லாம் கிடையாது என்றே கொள்ள வேண்டும். பாரதியார் சொல்லியபடி, “ஏழையென்றும், அடிமையென்றும் எவனும் இல்லை ஜாதியில், இழிவுகொண்ட மனிதர் என்பார் இந்தியாவில் இல்லையே” இதையேதான் அடிகள் மகாத்மா காந்திஜி, அரும்பாடு பட்டு அந்த மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்பாடு பட்டார்கள். அவர்கள் வழியிலேயே இந்த திட்டங்களைத் தீட்டி, இந்த அறிக்கையையும் அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்லுகிறார்கள்: “தேசத்தில் ஜனத்தொகையில் ஆறில் ஒரு பங்குப்பேர் ஹரிஜனங்கள். தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள இம்மக்களுக்கு நல்வாழ்வுக்கான வழி செய்வது, பன்னெடுங்காலமாக, இந்த நாட்டின் பெரியதொரு பிரச்சனையாக இருந்து வருகின்றது. தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தி, ஹரிஜன மக்களின் நலனை, நமது வாழ்நாளின் முக்கியப் பணியாக மேற்கொண்டார். இப்பிரச்சனை எவ்வளவு முக்கியமான பெரிய பிரச்சனை என்பதை உணர்த்தி நாம் முழுதினும் இவ்விஷயமாக விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தியவர் அவர்தான்.

[Sri S. Thangavelu]

[24th March 1960]

திண்டிவனம் மாசு ஒழிந்தாலெழிய சயராஜ்யம் என்பது அர்த்தம் மற்றது என்று காந்திஜி கூறினார்.” இங்கே தோன்றும் உணர்ச்சியால், ஹரிஜன நல இலாகா, தூண்டப்பட்டு அந்த வழியிலே வேலை செய்யும் போது, இந்த சரித்திரத்தை இங்கே அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு நந்தனார் நான் ரொம்பவும் சந்தோஷமடைகிறேன்; நந்தன் தில்லை நடராஜனைக் கண்டு சந்தோஷமடைந்தது போல், இந்தத் திட்ட அறிக்கை கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் சரித்திரத்தைக் கண்டு.

ஒரு சமயத்தில் நம் நண்பர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் இன்று நினைக்கலாம், இவன் இப்படி அப்படியென்று, ஆனால், ஆனந்த் தெரிந்துக்கொள்ளட்டும். என் தாய் பாப்பாள் அம்மாள், என் தகப்பன் சுப்பராயன். ஆனால் இவர்கள் என்பீது அனியாயமாக கேஸ் போட்டார்கள். ஜட்ஜும் நான் கிறிஸ்தவன் என்று தள்ளிப் போட்டார்கள். லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டுதான் என்று நினைக்கிறேன்..... (குறுக்கீடு).

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : அங்கத்தினர் “லஞ்சம் வாங்கி” என்று நீதிபதியைக் குறிப்பிட்டார்கள். தயவு செய்து அவர்கள் அதை வாபஸ் பெறவேண்டும்.....

SRI S. THANGAVELU : கேஸ் போட்டவர்களைச் சொன்னேன், ஜட்ஜை அல்ல. அவர்கள் நினைக்கலாம், யாரோ, என்னவோ என்று.....

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : ஸார், சட்டசபையில் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள்” என்று சொல்வது பார்லிமென்ட்ரி முறையா; அது சட்டசபைக்கு உகந்ததா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI S. THANGAVELU : கனம் அங்கத்தினரும் அப்படித்தான் பேசுகிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது, நாம் மட்டும் என் பேசக்கூடாது? ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் ஜாதி வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஜாதியை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு ஹரிஜன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன்.....

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது தெளிவுபடுத்தவில்லை. நீதிபதி லஞ்சம் வாங்கினார் என்ற அபிப்பிராயத்தை அவர் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டாரா அல்லது ஒப்புக்கொள்ளாமல் தொடர்ந்து பேசுகிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : கனம் அங்கத்தினர் நீதிபதியைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்று சொன்னபடியால் இந்தப் பிரச்சனை எழவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தங்கவேலு தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI S. THANGAVELU : ஆகவே ஆதி திராவிடர்கள் என்பது ஆதியில் முதல் முதலில் தென்னாட்டில் குடி புகுந்தவர்கள். இப்போட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை சர்க்கார் தூக்கிவிட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை செய்ய முன் வரவேண்டும். இந்த மானியத்திற்கு இன்னும் அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி செலவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை வகுத்து அதிகப்படியான தொகையை ஒதுக்கி அப்படி ஒதுக்கிய பணம் புராவையும் அவர்களுக்கே செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

24th March 1960]

SRI B. DURAISWAMY REDDIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன மானியத்தின்மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம் என்று விரும்புகிறேன். புள்ளி விவரங்களோடு பேசுவது பிரயோசனம் இல்லை. எனக்குப் புள்ளி விவரங்களுடன் பேசிப் பழக்கம் கிடையாது. எனக்கு முன்னால் பேசியகனம் தங்கவேலு அவர்கள் ஆதி திராவிடர்களைப் பற்றி சொல்லி சில யோசனைகளையும் சொல்லிவிட்டார். ஹரிஜனங்களுக்கும் ஆதி திராவிடர்களுக்கும் வித்தியாசம் சொல்லவில்லை. ஆதியில் ஆதி திராவிடர்கள்தான் தென்னாட்டில் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்ததாக சில கருத்துக்களை சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் என்றால் மகா விஷ்ணுவைச் சேர்ந்தவர்கள். மகாவிஷ்ணுக்கு நெய் வேத்தியம் செய்துவிட்டு நாமே அந்த பிரசாதத்தைச் சாப்பிடுவது போன்று ஹரிஜனங்களுக்கு என்று அரசாங்கம் பணத்தை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு ஹரிஜனங்களுக்குச் செலவு செய்யாமல் சாப்பிட்டு விடுகிறார்கள். எப்படி மகாவிஷ்ணு பிரசாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வது இல்லையோ அதைப் போலவே ஹரிஜனங்களும் பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. இது எப்படி என்று நாமே யோசித்துப் பார்க்கலாம்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : ஆன் ஏ பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது ஏதோ மகாவிஷ்ணுவுக்கு நெய்வேத்தியம் செய்துவிட்டு நாமே சாப்பிட்டுவிடுவதுபோல் அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று மானியத்தை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு அரசாங்கமே அதைச் சாப்பிட்டு விடுகிறது என்று அர்த்தத்தில் அவர் பேசுகிறார். அது சரியானதா என்று கேட்கிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : அவர் சொன்னதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. அவர் சொன்னது சரியே என்று நான் கருதுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் துரைசாமி ரெட்டியார் தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI B. DURAISWAMY REDDIAR : அரசாங்கம் சாப்பிடுகிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனம் அல்லாத மக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்லும் கருத்தை அவர் புரிந்து கொள்ளாமல் பதில் சொல்லுகிறார் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் பாதகம் இல்லை. இன்னும் சற்று விளக்கமாக சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன். மகாவிஷ்ணுக்கு நாம் நெய்வேத்தியம் செய்கிறோம். அதை அர்ச்சகர் முதலியவர்கள் தான் சாப்பிடுகிறார்களே தவிர மகாவிஷ்ணு சாப்பிடுவதில்லை. அதைப் போலவே அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். அதை அரசாங்கமே சாப்பிடுவதில்லை. மற்றவர்கள்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகிறார்கள். அவைகளை கான்ட்ராக்குக்கு விடுகிறார்கள். அந்த கான்ட்ராக்கர்கள் பணத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு பூராவும் வருவதில்லை. அதைப் போல்தான்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of order, Sir. The hon. Member has just now stated that if the deity is going to swallow whatever we offer, we will not offer. Similarly, he has stated that if the Government know that the Harijans are going to utilise the money, the Government will not allow it. He should not say that the Government are doing wilfully without any sincere motive and therefore, that is out of order.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : அவர் சொன்னது அரசாங்கம் ஒதுக்குகிற பணத்தை கான்ட்ராக்கர்கள் போன்றவர்கள் சாப்பிடுவதைக் குறிப்பிட்டேன் ஒழிய அரசாங்கமே சாப்பிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை. அதனால் அதில் ஒழுங்கு பிரச்சினைக்கு இடமே இல்லை. கனம் துரைசாமி ரெட்டியார் தொடர்ந்து பேசலாம்.

[24th March 1960]

SRI B. DURAISWAMY REDDIAR : நண்பர் பேசும்போது ஆங்கிலத்தில் பேசினார் அவர் எப்பொழுதுமே ஆங்கிலத்தில் பேசுவதில்லை. தமிழில் தான் பேசுவார். எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. அவர் என்ன பேசினார் என்பது தெரியவில்லை. தமிழில் பேசியிருந்தால் அதைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டு உதாரணம் கொடுத்து பதில் சொல்லியிருப்பேன். இருந்தாலும் பேசட்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a joint of order, Sir.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : No, point of order can be raised now.

SRI B. DURAISWAMY REDDIAR : அவருடைய கிராமத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து எவ்வளவு பணம் ஹரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவரை நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். அந்த விவரம் எல்லாம் அவருக்குத் தெரியாது. அவர் போட்டு வாங்கும் போதுதான் அவருடைய கிராமத்திற்குப் போயிருப்பார், அதன் பிறகு அங்கே அவர் போயிருக்கவே மாட்டார்.

இப்பொழுது வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்கு என்று மானியம் ஒதுக்குகிறார்கள். அது போதாவிட்டால் இன்மை அதிகமாக சர்வீமெண்டரி கிராண்டில் கொண்டு வந்து சாங்குஷன் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் வருஷா வருஷம் அவர்களுக்குக் கென்று ஒதுக்கப்படும் பணம் பூராவும் அவர்களுக்கே செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். மாடுகள் வாங்கிக்கொள்ள பணம் கொடுக்கிறார்கள், மாடுகளும் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மாடுகளுக்கு நான்கு கால்கள் இருக்கும். இரண்டு கொம்புகள் இருக்கும். விஷயம் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு அந்த மாடுகளை வாங்க வேண்டும். இரண்டு கொம்பு நான்கு கால்கள் இருக்கக்கூடிய மாடுகளுக்கு 250 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டுமா? அந்த மாடுகளுக்கு அந்தப் பணம் பொருந்துமா என்பதைப் பார்ப்பதில்லை. லஞ்சம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் இது நடைபெறுகிறது. இதில் ப்ளாக் மார்க்கெட் வேறு நடக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அப்படி வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட மாடுகளைப் பார்த்திருக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. அந்த மாடுகளுக்கு இரண்டு கொம்புகளும் நான்கு கால்களும் மட்டும்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மாடுகள் எவ்வளவோ நல்ல மாடுகள்தான். அதை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ பேர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். உண்மைக்குப் புறம்பாக பேசுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசினால் மக்கள் அவ்வளவு தூரம் அதை நம்பமாட்டார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. DURAISWAMY REDDIAR : எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எப்படிப்பட்ட மாடுகள் ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என் மூலமாக வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட மாடுகள்தான் நல்ல மாடுகளாக வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர் என்னை வைத்துக்கொண்டு வாங்கிக் கொடுத்தது நல்ல மாடுகள். சில மாடுகளுக்கு கொம்பும் கால்களும் தான் இருக்கும். தோல் தான் இருக்கும். அவைகள் விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகளாகவே இல்லை. ஆகவே கொஞ்சம் நல்ல முறையில் வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் அதை வைத்துக் கொண்டு வெள்ளாண்மை செய்யலாம்.

சில வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி சுமார் இருபது வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதை சில அதிகாரிகளும் வந்து பார்த்தார்கள், நானும் அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறேன். கடையில்

24th March 1960] [Sri B. Duraiswamy Reddiar]

உபயோகமற்ற சாமான்களாக இருக்கக் கூடியவைகளை வாங்கி வந்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடையில் வியாபாரம் ஆகாத சாமான்கள் எல்லாம் ஹரிஜன காலனியில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வந்து விடும். சாதாரணமாக மலிவாக விற்கக்கூடிய சாமான்களைத்தான் வாங்கி வந்து வீடுகளைக் கட்டுகிறார்கள். செங்கல் சூனையில் எந்த செங்கல்கள் சடப்படாமல் இருக்கின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் ஹரிஜன காலனியில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வந்துவிடும். இந்த முறையில் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இதைப் பற்றி கலெக்டரிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. சில இடங்களில் மோசமான வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி போய்க் கேட்டால் கோபம் வருகிறது. இஞ்சினியர் நிபுணரானபடியால் அவர் சரியாகக் கட்டவில்லைதான் என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறார். ஆனால் கலெக்டரைக் கேட்டால் “ஏதோ நடந்து போய்விட்டது, விடுங்கள்” என்று சொல்லுகிறார். அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் சாங்ஷன் ஆகிவிட்டது. கட்டியாகி விட்டது, இனிமேல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார். ஏனென்றால் தன்னைப் பிடிக்கப் போகிறதோ என்று அவர் அப்படிச் சொல்வதோடு “ரெட்டியாரே விடுங்கள்” என்றும் சொல்லுகிறார்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அது எந்த கலெக்டர். இப்பொழுது உள்ளவரா அல்லது இதற்கு முன் இருந்தவரா?

SRI B. DURAISWAMY REDDIAR : ஏற்கனவே இருந்த கலெக்டர் தான். ஏற்கனவே இருந்த கலெக்டர். எதுவும் தப்பாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அதனால் யாருக்கும் லாபமில்லை.

ஆக, இம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுப்பதில், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதுதான் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் போய்ச் சேருகிறது என்பது எனது கருத்து. மீதியெல்லாம் நான் முதலில் சொன்ன மாதிரி ஹரிஜனங்கள் என்று இருப்பதால், ஹரி என்றால் மகாவிஷ்ணு என்று, மகாவிஷ்ணுவுக்கு அமுது படைத்து நாமே சாப்பிடுகிறோமே அதே மாதிரி முறையில் போய் விடுகிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்களெல்லாம் வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் புள்ளி விவரத்தோடு பேசினார்கள். எனக்கு புள்ளி விவரமெல்லாம் தெரியாது. ஆனால் நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை, ஒரு ஏக்கர் புஞ்சை என்று கொடுத்தால் அவர்களுடைய வரும்படி உயர்ந்து, படிக்கவும் மற்றப்படி வேறு வசதிகளை அடையவும் வழியேற்பட்டு, சாப்பாட்டுக்குக் குறைவில்லாமல் இருந்து அவர்கள் முன்னேறுவார்கள் என்பது எனது கருத்து.

அதோடு இப்போது வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை நிறுத்தி விட்டால் அவர்கள் கோபம் கொள்வார்கள் என்று எண்ணலாம். கூரை வீட்டில் 20 வருஷமானாலும் கஷ்டமில்லாமல் இருந்தார்கள். இப்போது ஓட்டு வீடு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஒரு ஓடு விழுந்து குழந்தை உள்னே இருக்கக்கூடிய ஒரு மாதக் குழந்தையின் மேல் விழுந்து குழந்தை போய்விடும். ஆகவே இந்த வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தையெல்லாம் நிறுத்தி விட்டு ஒவ்வொரு ஹரிஜன குடும்பத்திற்கும் ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலமும், ஒரு ஏக்கர் புஞ்சை நிலமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** கனம் தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றத்திலே இந்த அரசாங்கம் அன்னியரிடமிருந்து ராஜ்யபாரத்தை ஏற்ற நாள் முதல் கண்ணும் கருத்துமாக தங்கள் முழுக்கருத்தையும் செலுத்தி, தீண்டப்படாத ஒரு இனம் நம்மிடை இருப்பது மிக மிக இழுக்கு என்று முழு முயற்சி எடுத்து, பெரு மளவு செலவுசெய்து, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டு வருவதை நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்:

[Sri S. Nagaraja Monigar] [24th March 1960]

இந்த விஷயத்தில் நான் மாத்திரமல்ல. ஆளும் கட்சி மாத்திரமல்ல. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் அக்கரை கொண்டு இருக்கிறது என்பதில் யாருக்கும் எந்த வித சந்தேகமும் இடையாது.

இந்த வருஷம் ஒதுக்கப்படும் தொகையானது மேலும் அதிகமாக ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு அமைச்சரவையையும் அந்த இலாகா அமைச்சரையும் பெரிதும் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எவ்வளவு தூரம், எவ்வளவு சீக்கிரம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய சக அமைச்சர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு சற்றுமுற்போக்காக காரியங்களை நடத்துகிறாரோ அந்த அளவுக்கு அங்கு முன்னேற்றங்கள் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். யாரேனும் ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகம் செலவு செய்கிறோம் என்று கருதுவாரானால் அது தவறாகும். அம்மாதிரி கருத்து இருக்குமானால் அது கொஞ்சம் கூட சரியல்ல. நான் இவ்வளவுகாலம் ஒதுக்கி வைத்து தலைமுறை தலைமுறையாகச் செய்த பாபத்திற்கு ஒரு பரிகாரமேயல்லாமல் வேறல்ல என்று நாம் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் கூட 10 ஆண்டுகளாக பொருளாதாரத் துறையில் இவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருந்து இது வரையில் செய்தது போல மேலும் செய்ய வேண்டுமென்று செய்த திருத்தத்திலே அங்கு பாராளுமன்றத்தில் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு நமது மாநில அங்கத்தினர்கள் உட்பட எல்லோரும் செய்த காரியத்தைப் பாராட்டி வரவேற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆனால் ஒன்று நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் இதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுக்கே தெரிந்த விஷயம். தீண்டப்படாத ஒரு இனம் என்று நமது நாட்டில் வைத்திருக்கிறோம் என்ற அவச் சொல்லுக்கு ஆளாவது தவறானது. கேவலமான முறையில் மனித இனத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று மகாத்மா காந்தி அவர்கள், இந்த இழுக்குப் போகவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இன்று நம்மிடே இல்லை. அவர் தீண்டாமையை ஒழிப்பது முக்கியமானது என்று சொல்லும் போது சமூக வேலைகள் மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதினார். இன்றைக்கு அந்தமாதிரி முறையில்லாமல் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு அமுல் நடத்தி அவர்களைக் முன்னேற்ற வேண்டுமென்று கூறுவது எந்த அளவுக்குச் சரியென்று அங்கத்தினர்கள் கருதுகிறார்களோ தெரியாது. அதோடு சமூக வேலை கூடவே இருக்க வேண்டும். காந்திஜி ஏற்படுத்திய சமூக சங்கங்களையும் மற்ற சங்கங்களையும் கொண்டு தீண்டாமையை ஒழிக்க சமூகப் பிரசாரங்களை நடத்துவதோடு சேர்த்துச் செய்தால் காந்திஜி எண்ணியபடி நடந்து காட்டியவர்களாவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வகையில் இன்னும் தனித் தனியாக சேரிகளைக் கட்டி வருவதையும், காலனிகளைக் கட்டி வருவதும் சரிதானா என்று இதைப் பற்றி அமைச்சரிடம் கூட நான் கேட்டிருக்கிறேன். அரசாங்க ரீதியில் நான் என்ன சொய்வது, ஜாதி ஹிந்துக்கள் யாராவது வந்தால் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை என்று கூறினார். தனித்தனி காலனியாக ஆகிறதே தவிர. பழைய சேரிகள் திருத்தப்படுகிறதே தவிர, தனியாக கிணறுகள் வெட்டிக்கொண்டு போவதை விட, 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன் தீண்டாமைக்காகச் சட்டம் கொண்டு வந்த அரசாங்கம், 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முற்போக்கில் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கும் போது, அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், நல்ல முறையில் மேற்கொண்டு சட்டரீதியில் கொண்டு வரவேண்டுமே தவிர, அப்படியில்லாவிட்டால் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் இருக்காது. ஆகவே, வேண்டிய சட்டத்தை சீக்கிரம் கொண்டு வந்து அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமான ஒரு முன்னேற்றத்தைச் செய்வார் என்று நம்புகிறேன். நாடு அதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்று அர்த்தமே தவிர 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தீவிரச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நாட்டில் பெரிய புரட்சி எதுவும் வந்து விடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

24th March 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

கனம் லாஸர் அவர்களும் இன்னும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்களுக்குச் சலுகை ஏன் இல்லை என்று கேட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சின் தங்கிய மக்கள் யாராக இருந்தாலும் கொடுக்கவேண்டுமென்றே கொடுக்கிறார்கள். எதற்காக ஒதுக்கி வைக்கிறோமோ அதற்குத் தான் செலவுபிக்கவேண்டும். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு என்று வைத்திருப்பதை கிறிஸ்தவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதை நான் விரும்பவில்லை. தீண்டாமை என்ற அவச்சொல் மதம் மாறாத ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் உண்டே தவிர, கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொன்னால் தீண்டப்படாத தன்மை அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்து மாறினாலும், முன்பு ஹரிஜன வகுப்பாக இருந்தது அங்குள்ள சிலருக்குத் தான் தெரியும், ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அவர் கிறிஸ்தவர்தான், அவர்களை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆகவே தீண்டப்படாத தன்மை கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறியவுடன் போய்விடுகிறது. அதற்காகத் திரும்பவும் ஹிந்துவாக ஆகவேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். ஹிந்துவாக இருந்தால் இருக்கட்டும், அல்லது முஸ்லிமாக இருந்து மாறியிருந்தால் முஸ்லிமாக இருக்கட்டும். மதம் மாற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு மாதிரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ஜில்லாவிற்கு ஒரு ஆபீசர் போட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் செலவு அதிகம் என்றால், வெகு தூரம் முன்னேற வேண்டியிருப்பதால் நிர்வாகச் செலவைப் பற்றிக் கொஞ்சம்கூட கவனிக்கக் கூடாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். செலவுகள் ஏற்படுகிறது என்றால் நிச்சயம் ஏற்படும். அதற்காகப் பயப்பட வேண்டியதில்லை. இப்போது ஒரு ஜில்லாவிற்கு இரண்டு ஜில்லா அதிகாரிகள் போடுவது போல், ஹரிஜன நல அதிகாரிகளும் இரண்டு பேர்கள் போட்டு ஜீப் இல்லாத இடங்களுக்கு ஜீப்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சமூக ரீதியில் வேலை செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இதைப் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட்டுன் இணைக்கவேண்டும். ஜில்லாவிற்கு ஒரு ஹரிஜன நல அதிகாரி என்று சர்க்கார் எப்படித் திட்டமிட்டார்களோ, தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அவர்கள் சரியாகவே திட்டமிட்டிருக்கலாம். ஒவ்வொரு மாதமும் நடக்கும் கூட்டத்தில் ஹரிஜன நல அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டும். ஜில்லாவுக்கு ஒரு ஆபீசர் இருக்கும் போது, எங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தல். 60,000 ஜனத்தொகைக்கு ஒரு Extension Officer for Harijan Welfare வீதம் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 30-வது நாள் ஹரிஜன நாள் கொண்டடுவது முக்கியமானது. யார் போனாலும் போகாவிட்டாலும் எங்குள்ள ஆரம்பப் பள்ளி உபாத்தியாயர்கள் மதற்கொண்டு எல்லா அதிகாரிகளும் அங்கு கட்டாயம் வர வேண்டும், இல்லாவிட்டால் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தை, நிபந்தனையை விதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாததால் இன்று வரையில் இது ஏதோ சடங்கு மாதிரி தான் நடக்கிறது. சமுதாய ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கு எதுவான வகையில் இது இல்லை. கட்டாயம் இருந்தால் தான், எல்லோரும் வருவார்கள், ஊர்ப் பிரமுகர்களும் வருவார்கள் : ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் தீண்டப்படாதவர்களுக்குமிடையே ஒற்றுமை ஏற்படும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில், கனம் அமைச்சர் சமாதானம் சொல்வார். நான் ஒன்று சொல்வேன். அவர் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதில் தாமதம் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், மத்திய சர்க்கார் தாமதமாகச் செயல்படுவதுதான். அல்லது மார்க்குள் போடுவதில் ஏற்படும் காலதாமதமா? எது எப்படி இருந்தாலும், 1960-1961-ம் வருஷ ஸ்காலர்ஷிப்புகள் 1960-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் கூடக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அது மக்களுக்கும் கஷ்டம். அரசாங்கத்திற்குரிய நடை முறைக்கும் உகந்தது அல்ல. அடுத்த கல்வி வருஷமேவர்ப் போகிறது. நிர்வாகச் செலவைக் கவனிக்காமல் அவசியமான டெம்பரரி ஸ்டாப் போட்டுக் கொண்டு, பல மாதங்களுக்கு

[Sri S. Nagaraja Monigar] [24th March 1960]

முன்பே சூகாலர்ஷிப்புக்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களையும் நிலைமையையும் சுற்றறிக்கையின் மூலம் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

வீடுகட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தில் சில ஹரிஜனங்களுக்குத் தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடிகிறது. நமது திட்டத்தில் அவ்வளவுதான் சாத்தியம். மற்றும், அரசாங்கம் சிலருக்கு ஏர் மாடுகள், தையல் மெஷின் முதலியவை கொடுப்பதைப் போன்ற உதவிகளை இவர்களுக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முற்பட்டால் அதிகமான பேர்களுக்கு உதவி செய்யலாம். வீட்டு மனைகளுக்கான பணத்தை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுையே வீடு கட்டிக் கொள்ளச் செய்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடங்களிலேயே வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும். நஞ்சை நிலங்களாக இருந்தாலும் பக்கத்தில் மலைகள் இருக்குமானால் அந்நிலங்களை அணைத்தார் போல் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும்.

கம்பெனிகள் அமைப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தக் காரியங்கள் செய்தாலும் அவைகளிலெல்லாம் தீண்டாதாருக்குச் சலுகை கொடுக்க சர்க்கார் முற்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் அந்த சமூகம் முன்னேற முடியும்.

ஸ்ரீ ரெட்டியார் அவர்கள், நான் ஆங்கிலத்தில் சில வார்த்தைகள் பேசியதற்காக வருத்தப்பட்டார். அவர் அதற்காக வருந்த வேண்டிய தில்லை. நான் ஆங்கிலத்தில் பேசியபோது அவரைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. என் தொகுதியில் நான் செய்து வருவது அவர் காது வரை எட்டவில்லை என்றால், அது என்னுடைய குறை தான்.

(கனம் சபாநாயகர் அடுத்த கனம் அங்கத்தினரை பேச அழைத்தார்).

* SRI P. JAYARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் ஹரிஜன நலத்துறைக்கான மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் கடந்த 12 ஆண்டுகளில் ஹரிஜன மக்களுக்காக பல் வேறு துறைகளில் எத்தனையோ முன்னேற்றகரமான வேலைகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பல வழிகளிலும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கல்வி வசதிகள், சுகாதார வசதிகள், வீட்டு மனை வசதிகள், சுகோட்டுக்குச் செல்கிற வழி வசதிகள் முதலிய பல வசதிகளை அவர்களுக்கு சர்க்கார் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தில், சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு 550 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் தாங்களாக 200 ரூபாய் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்குப் பண வசதி இல்லாததால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்த 200 ரூபாயைக் கொடுக்க முடிவதில்லை. அதன் காரணமாக சர்க்காருடைய இந்தத் திட்டம் விரைவாக நிறைவேற முடியவில்லை. சர்க்காரே முழுப் பணத்தையும் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு சிக்கிரம் வீடுகள் கிடைக்கும். மேலும், பல இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் மிராசதார்களுடைய மனைகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துவதற்காக எல்லா வழிகளையும் மிராசதார்கள் கையாள்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களை அவர்களுடைய குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாதென்ற சட்டம் இல்லாததால் அவர்கள் இவ்வாறு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். டெனன்ட்ஸ் ப்ரோடெக்ஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் நிலத்தில் உழுவவனுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் மிராசதார்களின் மனைகளில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு அத்தகைய பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டம் இல்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு வீடுகள் அமைத்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். ஹரிஜனங்கள் மனைகட்டு கோரி மனு அனுப்பினால், தகுந்த இடம் இல்லாததால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் மனைகட்டு வழங்கக் காலதாமதமாகிறது. அவ்வாறு வேறுதகுந்த இடம் இல்லாவிட்டாலும்

24th March 1960]

[Sri P. Jayaraj]

அவர்கள் ஏற்கனவே இருக்கும் இடத்தையே அதாவது மிராசுதார்களுடைய மனையே சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்யலாம். அத்துடன் ஹரிஜன மக்களுக்கு மனை வழங்கும் முறை இன்றல்ல, நேற்றல்ல. பாரம்பரியமாக அவர் மூதாதையர் காலத்திலிருந்தே இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் நத்தம் ஜாரி என்ற இடங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். அந்த நத்தம் ஜாரிக்கு தடங்கல் கிடையாது. அந்த இடங்கள் சர்க்கார் மனை என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிட இருக்கிறது. எனவே அந்த இடங்களை, இப்போது உடனாகக் கொண்டாடும் சொந்தக் காரர்களிடமிருந்து விலை கொடுத்து வாங்காமலே ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம்.

ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ப்ளாக் ஏரியா, நான்-ப்ளாக் ஏரியா என்ற பாகுபாடு இருக்கிறது. நான்-ப்ளாக் ஏரியாவில் எம்.ஐ.ஓ. என்ற அதிகாரி இருக்கிறார். அதாவது, அவர் மைனர் இறிகேஷன் ஆபீசர். ஓவர்சியர் என் பிராந்தியத்தில் மைனர் இறிகேஷன் ஆபீசரை நான் பார்க்க முடியவில்லை. இத்தனை கிணறுகளை இவ்வளவு காலத்திற்குள் வெட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். கிணறு வெட்டுவதற்கான ஆபீசர், “ஜில்லா பூராவிற்கும் நான் ஒரு ஆபீசர் தான். நான் ஜில்லா பூராவிலும் கிணறு வெட்டும் வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. 20,30 மனுக்களை கொடுத்ததால் நான் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை” என்று அவர் சொன்னார். எனவே கிணறு வெட்டுவதற்கான அதிகாரிக்கு ஒரு உதவி அதிகாரியை நியமித்தால் சர்க்காரின் திட்டம் விரைவில் நிறைவேறும். கனம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் வரும் போது அவர்களிடம் கொடுக்கப்படும் மனுக்கள் உடனடியாகக் கவனிக்கப் பட்டு காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. பிற சமயங்களில் அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கப்படும் மனுக்களின் பேரில் அவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. எதிர்கட்சிக்காரர்களோ, கனம் அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதாக அதை ஒரு குறை போலச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணங்களால் நான் குறிப்பிட்டது போன்ற நல்ல பலன்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தால் அதிகாரிகள் காரியங்களை உடனடியாகச் செய்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதிகாரிகள் மக்களின் மனுக்களை உடனடியாக கவனிப்பதில்லை. சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்காக ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகப் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். இந்த ஆண்டும் ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஹரிஜன மக்களுக்குக் கடந்த 10 ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சலுகைகளை மேலும் 10 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து கொடுத்திருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஹரிஜன மக்கள்—இன்று நேற்றல்ல—ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர். மனிதனுக்கு மனிதன் தொட்டுத் தீண்டக் கூடாது என்று சட்டத்தின் வாயிலாகவே இருப்பதாக இந்தக் காலத்தில் நம்பினார்கள். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சமுதாய சீர்திருத்தம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு மேலையிலே முழக்கம் செய்த காரணத்தால் இன்று ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமையிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. சட்டத்தின் வாயிலாகத் தான் இன்றைய தினம் ஹரிஜன மக்கள் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. யார் யார் மேலையிலே பேசுகின்றார்களோ அவர்கள் கிட்டே நெருங்கிப்பார்த்தால் அவர்கள் பெரிய மிதவாதிகளாக இருப்பது தெரியும். சட்டத்தின் வாயிலாக இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கடந்த 12 ஆண்டுகளில் பல நன்மைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஆலயப் பிரவேசம் ஆகிய வற்றை யெல்லாம் செய்து கொடுத்த காங்கிரஸ் சர்க்காரை வரவேற்கவும், நன்றி செலுத்தவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். கோயில்களின் நிர்வாகிகளாக ஹரிஜனங்களை நியமிப்பதற்குச் சட்டப் பிரகாரம் இடமில்லை. ஹரிஜன மக்களுக்காக, தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஆலயப் பிரவேசம் முதலியவைகளெல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டாலும் கூட கோயில்களிலும் ஹரிஜன

[Sri P. Jayaraj]

[24th March 1960]

மக்களை நியமித்தால் ஓரளவு பக்தி அதிகமாக வளரவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இதைச் சர்க்கார் செய்வார்களானால் போற்றத் தக்க முறையில் இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். சென்ற ஆண்டு இதற்காக 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதில் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷ காலத்திற்கு முன்னதாக நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் மனு ஒன்று கொடுத்திருந்தேன். பஞ்சாயத்து போர்டார், ஹரிஜனங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகப் பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்தும் இதற்காக நிதி உதவினால் உடனடியாக அவர்கள் வாழும் பகுதிகளிலும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முடியும். அதனால் “ஆட்டோமாட்டிக் பம்ப் செடுகள்” வைத்துக்கொள்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். இவ்வாறு நான் மனுக் கொடுத்திருந்தேன். இதுவரை இந்தக் காரியம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இனிமேலாவது செய்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மக்களுடைய கல்விக்காக மிகுந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாயவரம் தொகுதியில், மணல்மேடு பிரிக்காவில் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அங்கு 150 ஹரிஜன மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இவ்வளவு தான் செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிர்ணயத்தை கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டும், எங்கு அதிகமான ஹரிஜன மாணவர்கள் படிக்கிறார்களோ அங்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க வேண்டும். மாயவரம் தொகுதியில் இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. அதிகப்படியாக ஏற்படுத்துவது முடியாதென்றாலும், ஹரிஜன மாணவர்கள் முன்னேற்றத்தை உத்தேசித்து தேவைக்கேற்ப அதிகப்படியான ஹாஸ்டல்களையும் ஹைஸ்கூல்களையும் ஏற்படுத்த முன் வர வேண்டும். மேலும் ஹரிஜன மக்களுக்காக நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்கள் சர்க்காருடைய பார்வையில் இருந்து வந்தால் நல்ல முறையில் இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் துறையைவிட சர்க்கார் துறையில் தான் சீரும் சிறப்புமாக இருக்கிறதென்று என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன்.

இந்த சர்க்காரிலே ஹரிஜன மக்களுக்காக மிகுந்த அளவில் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதை விட வீடு கட்டும் மனைகள் வழங்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Hon. Members Sri N. Marudachalam and Sri S. R. Muniswamy who have given their names are not in their seats. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.